

**MUSLIMSKE LANDES
BEHANDLING AF MINDRETAL**

MUSLIMSKE LANDES BEHANDLING AF MINDRETAL

Beretninger samlet af
Niels Erik Søndergaard

udgivet af
Foreningen Dansk Kultur
på Forskningsforlaget Rafael
2006

Ansvarshavende redaktør
Niels Erik Søndergaard
Rasmus Rasks Alle 95
5250 Odense SV
n.e.s@mail.tele.dk

Trykt hos
PoBe sats & repro
6430 Nordborg

Forsidebillede:
Den ødelagte presbyterianske kirke i Sangla Hill i Pakistan

ISBN 87-91107-18-0

EN FORSKEL

En kristen martyr er en, der bliver slået ihjel for sin tros skyld.
En muslimsk martyr er en, der slår andre ihjel for sin tros skyld.

Indhold

Mindretallene i de muslimske lande	
- og Vestens holdning til disse mindretal	5
SAUDI-ARABIEN	8
Politiet arresterer 40 pakistanske kristne	8
Politirazzia mod huskirke	9
Muttawaen torturerer kristne	10
Muttawaen arresterer katolsk præst	10
Forfølgerstaten	12
AFGHANISTAN	13
Muslimere halshugger lærer	13
Dødsstraf til afghaner	15
Kristen afghaner frigives	15
En udfordring til kristne	16
Buddha-statuerne i Bamiyan	18
PAKISTAN	20
Kidnapning af hindupiger i Pakistan	20
Præst og chauffør dræbt i Pakistan	22
Muslimsk voldtægt mod kristne i Pakistan	23
Tortur-mord i Pakistan	24
Muslimske kvinder vandaliserer i Pakistan	25
IRAK	26
Angreb på kirker i Bagdad	26
IRAN	27
Forstærket undertrykkelse i Iran	27
TYRKIET	28
Konvertit slået bevidstløs i Tyrkiet	28
Kristendomsfobi i Tyrkiet	28
Muslimsk horde vandaliserer i Tyrkiet	28
Katolsk præst skudt ned i Tyrkiet	29
Antikristen mediestemning i Tyrkiet	29
Mordtrusler mod præster i Tyrkiet	30
Tyrkiet ødelægger kirkerne på Nordcypem	31
Anti-missionær „heksejagt“ i tyrkisk by	32

EGYPTEN	36
Kidnapning af kristen kvinde i Egypten	36
Kirkernes ret undertrykkes i Egypten	37
Samtidige angreb på koptiske kirker	37
NIGERIA	39
Kvæghyrde tortureret i Nigeria	39
Muslimer sætter 9 kirker i brand	39
Livet under shariaen i Nigeria	40
SUDAN	43
Islamisk lov påtvinges i Khartoum	43
Kirke ødelagt ved ildspåsættelse	44
Sydsudans lidelser under islam	46
Vestlig fortrængning	47
INDONESIEN	48
Terror på Molukkerne	48
Bombe dræber 21 i flygtningelandsby	48
Islam-overgreb på kirker og skoler på Java	49
Tre undervisere i kristendom arresteret	50
Fem kirker revet ned på Java	52
Overfald og drab på Sulawesi	52
Otte kirker lukket på Vestjava	52
Ingen ret til konvertering i Malaysia	53
Ingen ret til at forlade islam i Malaysia	54
ARLA og retfærdighed	54
ALGERIET	55
Algeriet forbyder konvertering	55
TURKMENISTAN	56
Religiøst had mod ikke-muslimer	56
Behandlingen af kvinder i muslimske lande	56
Hinduer og buddhisters behandling i islam	57
Årsagen til mishandling: Koranen	58
Vestens diplomatiske korps	59
Amnesty International	59
Forfølgerliste	61

Mindretallene i de muslimske lande - og Vestens holdning til disse mindretal

*Dansk Kulturs blad i juni 2006 har emnet:
De muslimske landes behandling af mindretal.*

Det er et sort kapitel, der her berøres.

Alle mindretal behandles ikke bare dårligt, men forførdeligt.

Kristne og jøder kan de fleste steder eksistere, men kun som 2. klasses borgere, og kun hvis de lever deres liv i en niche, der intet har med samfundslivet at gøre. De er udelukket fra statens og kommunernes job. De skal følge shariaen i det offentlige rum. De må ikke henvende sig med deres holdninger til muslimer, men må finde sig i pres mod deres holdninger fra muslimer. Så snart de træder ud af denne ramme, er de under forfølgelse. Hinduer og buddhister har slet ikke lov til at eksistere, så de lever kun hemmeligt privat. Det samme gælder for kristne og jøder i Saudi Arabien.

Selv der, hvor undertrykkelsen er mindst, lever mindretallene under rendyrkede apartheidforhold. Tyrkiet er ikke anderledes end mange andre muslimske lande. I flere af landene med aktiv forfølgelse er forholdene værre, ind de var for de kristne i kejser Neros Romerrige. Og denne undertrykkelse har stået på siden 622. De fleste muslimske lande er blevet det gennem permanent arabisk-muslimsk besættelse. Og undertrykkelsen er ikke tilfældig bundet i lokale kulturer, men ledet af kilderne fra koranen og hadith. I de muslimske lande findes der fra magthavernes side ingen respekt for de ikke-muslimske mindretal.

Saudi Arabien er en kriminel forfølgerstat af værste skuffe. Dets religiøse politi, Mutawaen, er landets SS-korps. Mutawaen terroriserer i det offentlige rum alle undtagen muslimske mænd. Ikke-muslimske mindretal, der mødes til gudsdyrkelse i private boliger - en ansøgning fra disse grupper om at bygge offentlige steder til gudsdyrkelse vil være det rene selvmord - bliver, hvis Mutawaen opdager dem, arresteret og fængslet og ofte tortureret. Naturligvis sørger Mutawaen så også for at ødelægge mindretallenes religiøse symboler og bøger. Hvis de arresterede er gæstearbejdere, udvises de - er de indfødte, henrettes de. Gæstearbejderne fra de fattige lande som eksempelvis Indien og Filippinerne er reelt slaver i landet.

Der er i de senere år oprettet forskellige nyhedsbureauer, der tager sig af direkte at berette om undertrykkelsen af mindretallene i de muslimske lande. Blandt disse er *Compass Direct*, der beretter om forfølgelsen af de kristne. *Compass Direct* er

hovedkilden til oplysningerne i dette blad. Åbne Døres hjemmeside: forfulgt.dk arbejder i høj grad med at oversætte Compass Direct. Der er på disse nyhedsbureauers hjemmesider på internettet mange oplysninger. Der er her i bladet vist adskillige eksempler på forfølgelser, men der er desværre et hav af eksempler derudover. Og beretningerne er kun toppen af isbjerget.

Artiklerne i dette blad består af redaktørbemærkninger og oversættelser af hjemmesideberetninger om undertrykkelse. Hjemmesideberetningerne er oversat og forkortede. Der er ikke føjet noget til ved oversættelsen. Indholdet, niveauet og tonen er helt den samme som i den engelske tekst. Beretningerne taler for sig selv.

Her er nogle hjemmesider, der beretter om forfølgelsen af mindretal i de muslimske lande:

www.compassdirect.org
www.forfulgt.dk
www.forum18.org
www.asianews.it

Der er flere end dem. Og derudover kan der - men mere spredt - findes materiale på internettet.

Hvorledes forholder Vesten sig til denne undertrykkelse af mindretallene i de muslimske lande?

Der er specielt tre niveauer, der her er vigtige. Statsapparatet, erhvervslivet og pressen.

Også dette er et sort kapitel. Vestens ledere har altid kendt til de muslimske landes behandling af deres mindretal, men i flere århundreder har Vestens ledere ignoreret denne viden.

De muslimske landes ledere har i dag for nemt spil, når de møder Europas ledere, for Europas ledere er som regel agnostikere, der ikke kan give de muslimske ledere åndeligt modspil. Vestens statsapparat reagerer derfor sløvt og påtaget naivt over for de arabiske lande.

Det store erhvervsliv i Vesten har en reaktion på problemet, der er uetisk af værste holdningsløse kræmmermæssige art. Det store erhvervsliv er absolut holdningsløst kun interesseret i at sælge varer og tjene penge i de muslimske lande. Livsholdninger og mindretalsproblemer er kun i vejen for det store erhvervsliv. Det er endog villig til offentligt og åbenlyst at lyve om forholdene i de muslimske lande for at tjene penge. For erhvervslivet har også kun agnostikere som ledere.

Derfor er statsapparatets diplomatiske korps heller ikke til nogen hjælp for de undertrykte mindretal i de muslimske lande. Diplomati er instrueret i at varetage erhvervslivets interesser på agnostiske og rent handelsmæssige præmisser. For diplomati er de undertrykte mindretal i de muslimske lande også bare i vejen. Enhver sag skal dysses ned og kun, hvis det ikke kan undgås, må korpset gribe mere alvorligt ind.

Den danske befolkning er reelt ikke oplyst om undertrykkelsen af mindretal i de muslimske lande, især er den ikke oplyst om undertrykkelsen af de kristne i disse lande. I hvert fald slet ikke om graden af den. Dette gælder både for radio, TV og aviserne. Hvorfor forholder det sig således? Det skyldes, at de danske medier i høj grad er påvirket af de kulturradikale - og de kulturradikale er ligeglade med kristne i de muslimske lande. Forfulgte kristne i de muslimske lande er direkte i vejen for de kulturradikales projekt med islam.

Der er brug for et folkeligt modspil mod statsapparatets, erhvervslivets og mediernes holdning til problemstillingen. Der er brug for et folkeligt modspil på grundlag af nationale og åndelige værdier.

Redaktøren

SAUDI-ARABIEN

Politiet arresterer 40 pakistanske kristne

Saudi Arabien - Mandag d. 25. april 2005

Saudi Arabiens religiøse politi arresterede 40 pakistanske kristne, mens gruppen mødtes privat til gudstjeneste fredag morgen i Riyadh.

Huskirkeforsamlingen var en blanding af katolsk og protestantisk gudstjeneste, der var blevet afholdt ugentlig gennem de senere år hos Saleem Sardar, en kristen pakistaner fra Karachi, der nu var ansat i Riyadh.

I følge en kilde i Riyadh ankom der flere bilfulde „muttawa'er“ (islamisk religiøst politi fra „komiteen for udbredelse af dyd og bekæmpelse af moralsk fordærv“). De angreb gudstjenestens deltagere lige før middag den 22. april.

De omringede huset, hvor gudstjenesten blev forestået af en mand, der kun er identificeret ved navnet Emmanuel. Politiet tævede nogle af deltagerne, ødelagde møbler og brækkede kristne symboler, mens de gennemsøgte huset.

„Gruppen havde et trækors hængende i rummet under deres gudstjeneste,“ fortalte en pakistansk præst til Compass. „Politiet fik en lille pige i forsamlingen til at holde korset, og mens de latterliggjorde hende, tog de fotografier, der blev bragt i den lokale avis dagen efter.“

Alle tilstedeværende mænd, kvinder og børn blev anholdt og bragt til politistationen. Omkring aften var alle igen løsladt bortset fra Sardar og Emmanuel.

Politiet tog ID-kort og kristent materiale

Politimyndighederne afslog at tilbagegive de kristnes arbejdskort, der bruges som officiel ID af de 6 mio. gæstearbejdere i Kongedømmet. Alle gruppens bibler, salmebøger, bånd og andet kristent materiale på urdusproget blev konfiskeret. Efter et par dage blev de to tilbageholdte løsladt.

Mindst to saudis-aviser, Al Jazirah og Al Yaum, skrev om angrebet dagen efter, hvor de forklarede, at praktiseringen af en hvilken som helst religion bortset fra islam var ulovligt.

Nogle af dem, der blev fængslet for kristentro

I henhold til politiets efterforskningsofficer, Lt. Col. Saad Nawafal al-Rashid, var angrebet på den kristne huskirke en del af en udstrakt sikkerhedskampagne, som på det seneste har afdækket en prostitutionsring, to hjemmebryggerier og forskellige narkosager.

Den pakistanske ambassade nedtonede hændelsen over for Compass, insisterende på, at kun 20 eller 25 kristne var blevet arresteret, og ingen af dem var børn. Talsmanden erklærede, at man ikke havde modtaget nogen rapport om afstraffelse eller mishandling. Alle var blevet løsladt.

Skønt ambassaden officielt bekendtgjorde, at saudisk muttawa havde foretaget arrestationerne, kunne talsmanden ikke bekræfte, at den religiøse handling var „den eksakte grund til arrestationen. Men der må have været nogen mistanke, fordi de blev ved at komme sammen hver weekend.“

„Vi har allerede taget sagen op med udenrigsministeriet her for at få en detaljeret rapport,“ erklærede en velfærdsofficer på ambassaden.

„Vi er meget fortørnede over disse nyheder,“ sagde en pakistansk kirkeleder til Compass. „Hvorfor har saudimuslimerne retten til at bygge moskeer overalt i verden og holde gudstjenester i dem, når de nægter at tillade steder, hvor kristne gæstearbejdere kan forrette gudstjenester i Saudi Arabien, eller bare tillade kristne at mødes stille og roligt i deres hjem uden at blive forulempet?“

Golf-kongedømmet nægter at tillade nogen som helst lovlig kirke på deres jord, skønt regeringsmedlemmer forsvarer denne intolerante politik ved at hævde, at tilhængere af andre trosretninger kan praktisere deres tro i deres egne hjem, forudsat at de undlader at missionere.

Saudi Arabien er blevet skarpt kritiseret af vestlige lande for at opfostre krigersk og intolerant holdning til andre religioner i deres medier og på uddannelsessteder. Forrige september blev det af US State Department stemplet som et af otte landes skyld i „alvorlig krænkelse af religiøs frihed.“

Politirazzia mod huskirke

Fem menighedsledere fra en huskirke blev den 29. april 2005 under en privat gudstjeneste arresteret af det religiøse politi under en razzia i Saudi Arabiens hovedstad Riyadh.

Det religiøse politi, der var ledsaget af højtstående muslimske sheiker, brød ind i en forsamling af 60 mennesker fra Etiopien og Eritrea, der var forsamlet til bøn.

Det religiøse politi advarede de enkelte mod nogensinde at komme til dette sted igen, hvor menigheden har holdt til i fem år. Ifølge lokale kilder konfiskerede

politiet 40 deltageres personlige bibler og halskæder med kors og tilbageholdt forsamlingen i flere dage.

I 2001 blev 14 kristne, heriblandt nogle fra Etiopien, arresteret og tilbageholdt i den saudiarabiske havneby Jeddah og fængslet i 8 måneder for deres deltagelse i private huskirkers møder. Før de blev udvist, blev tre etiopere givet 80 piskeslag foran 500 andre fængslede for at have „prædiket imod islam“.

Kilde: www.compassdirect.org

Muttawaen torturerer kristne

Den indiske protestant Brian, O'conner, der i 2004 blev befriet fra et fængsel fra Saudi Arabien efter pressemæssig indgriben udefra, anmoder via Asia News den 3. juni 2005 om international indgriben efter arrestationen af 8 kristne i Riyadh.

Han blev selv arresteret foran sit hjem den 25. marts 2004. Efter at være blevet tortureret i 24 timer i en moske, krævede Muttawaen, at han underskrev en erklæring, der påstod, at han havde solgt spiritus, samtidig med den krævede, at han konverterede til islam.

Samtidig blev hans hjem undersøgt, og bibler, kristne CD'ere og videoer blev konfiskeret. Muttawaen stopper ikke - den er brutal og hensynsløs - uanset hvad der bliver sagt offentligt af regeringen.

Brian O'conner blev dømt til 300 slag og 10 måneders fængsel. Han havde organiseret private bibelstudier. Muttawaen arresterer folk for enhver for kristen aktivitet.

Kristne bliver kun frigivet, når internationale kristne presseorganisationer går ind i sagerne.

Kilde: www.asianews.it

Muttawaen arresterer katolsk præst

Den indisk katolske præst, George Joshua, blev den 5. april 2006 arresteret og forhørt af Muttawaen - det religiøse politi - umiddelbart efter, at han havde ledet en messe, fortæller han den 10. april til Asia News i Indien.

Han rejste ugen før påske på sin biskops foranledning til Saudi Arabien for at forberede påskefejringen for tusinder af indiske katolikker.

Den 5. april var han i Riyadh i en privat bygning for at lede og fejre messen. Han havde netop afsluttet messen og taget messedragten af, da Muttawaens agenter ankom.

„De hentede mig straks og spurgte mig om, hvor jeg havde været og beskrev alle mine aktiviteter og de bønsemøder, jeg havde holdt i private hjem. De ønskede at vide, hvilken slags visa, jeg havde. Jeg fortalte dem, at jeg havde et forretningsvisa. De fortalte mig så, at det var illegalt at deltage i kristne aktiviteter uden et specielt visa for gejstlige. Og jeg fortalte dem, at jeg var præst, og at Jesus var min forretning (that Jesus was my business), og at et forretningsvisa derfor var meget passende.

Agenterne tvang mig til at tage messedragten på igen og til at stå foran bordet, der blev brugt som alter, og som stod foran korset. De tog mange billeder af mig der som bevis for, at jeg var en kristen præst, det deltog i illegale kristne aktiviteter.

På et tidspunkt fik de mig til at tale i telefonen med en person i Muttawa-hovedkvarteret. Denne råbte arrogant til mig: „Ved du ikke, at jeg kan få dig i fængsel i et år?“ Jeg fortalte ham, at jeg gjorde mit job for mit folk, ikke hans job. Jeg sagde, at jeg ikke var skyldig. Alt hvad jeg gjorde var at hjælpe kristne til bedre at holde af andre og tjene andre. Det er mit job, sagde jeg.“

George Joshua blev derefter forhørt i flere timer og bagefter fængslet på al-Badia politistationen i Riyadh. Han sagde, at han følte fred og glæde over således før påsken at kunne dele Kristi lidelser i Saudi Arabien.

Kilde: www.asianews.it

Forfølgerstaten

Åndelig frihed for ikke-muslimer er et ukendt begreb i Saudi Arabien, hvor islams vigtigste byer, Mekka og Medina, ligger. Saudi Arabien er - i konkurrence med Nordkorea - verdens forfølgerstat nr. 1.

Der er totalforbud mod enhver anden religion i landet. Der er dødsstraf for at forlade islam. Der er forbud mod kirker i landet. Der er forbud mod fælles private gudstjenester i landet. Officielt siger regimet, at den enkelte familie har ret til inden for hjemmets vægge at dyrke sin tro, forudsat at den aldrig videregiver troen til andre. Og det er jo en fantastisk indrømmelse!?

Gæstearbejdere, der arresteres af politiet ved private gudstjenester, fængsles og tortureres. I 1997 blev to filippinske gæstearbejdere henrettet for deltagelse ved en gudstjeneste, men almindeligvis udvises gæstearbejderne af landet efter fængslingen. Indfødte saudier, der opdages ved en gudstjeneste, henrettes.

Når man gør opmærksom på dette i Danmark, så benægter herboende muslimer dette offentligt med henvisning til, at der ikke findes indfødte kristne i Saudi Arabien, da det er forbudt i landets forfatning. En fantastisk konklusion!?

Da islam fik magten, blev kristendommen udryddet i Saudi Arabien - tror de fleste - men der har altid været hemmelige kristne i landet. Kirken eksisterer, selv om den er under et umenneskeligt pres, og selv om den mangler kristen litteratur, der systematisk destrueres af regimet.

Kvinder har ingen rettigheder i landet. De må eksempelvis ikke køre bil.

15 af de 19 terrorister, der angreb New York World Trade Center 11/09/01 var fra Saudi Arabien, hvilket ikke var noget tilfælde, da landet domineres af den ydeligtgående muslimske gren, der kaldes Wahabismen, der understreger, at dens lære er identisk med læren på Muhammeds tid uden tilføjelser.

Men USA sætter systematisk kikkerten for det blinde øje angående Saudi Arabien. Det samme gør vestens massemedier og storindustrier. De vestlige lande lader landets religiøse politi kontrollere, at der ikke finder gudstjeneste sted med deltagelse af saudier i deres ambassader.

Til gengæld kræver Saudi Arabien respekt for sig selv og for islam. Og til gengæld får Saudi Arabien lov til at pumpe milliarder af kroner ud over hele verden via Muslim World League til opbyggelse af moskeer, til udsendelse af imamer og til opbyggelse af islamiske organisationer.

„For vi skal jo være tolerante, humane og næstekærlige.“

Redaktøren

AFGHANISTAN

Muslimer halshugger lærer

By *J. Grant Swank*, Jr. MichNews.com Jan 5, 2006

Internationale islamiske drabsfolk skar hovedet af læreren, mens hans kone og otte børn var tvunget til at se på. Dette skete i Afghanistan, hvor globale muslimske mordere stadig sniger sig ind for at udføre deres rædselsvækkende gerninger i Koranens Allahs navn. Dette er blot endnu et mord i rækken af drab på instruktører i afghanske skoler, hvor kvinder studerer.

Drabsmændene er stærkt optaget af ideen om, at kvinder hverken skal eller må uddannes som mænd.

Malim Abdul Habib blev dolket otte gange, inden hans hoved blev skåret af på gårdspladsen ved hans hjem i Qalat, i henhold til AP. Morderne tvang hans kone og fire sønner og fire døtre i alderen 2 til 22 år til at stå ude i det åbne og kigge på den bestialske gerning.

Muslimer anser mord på uefterrettelige muslimer nødvendig i det øjemed at holde de strenge islamiske love. Det er for at behage Allah. Derfor er det ikke en forbrydelse, når muslimer dræber muslimer i den betydning. I virkeligheden er det påbudt, og de muslimer, der på kujonagtig måde ikke går ind på mordscenen, fortjener også at blive slået ihjel.

Den 45-årige lærer ville ikke stoppe med at undervise kvindelige studenter. Han sagde til sine omgivne, at hans kald var at undervise - både mænd og kvinder. Dette blev han dræbt for.

Habib var rektor for Shaikh Mathi Baba high school, som blev besøgt af 1300 drenge og piger. Globale muslimske mordere mener, at for at opnå islamisk verdensherredømme må princippet med ingen uddannelse til kvinder respekteres over hele verden. Derfor begynder de fra landsby til landsby at gennemse troens dikta-ter. Det vil efterhånden danne den „rene“ islamiske stat.

Kun de islamister, der holder sig strengt til lovens bogstav, er imod kvinders uddannelse. Andre i Afghanistan er for, at piger bliver uddannet. Det er ikke usædvanligt for lærere af begge køn at blive gennembanket af de rettroende, fortæller Nabi Khushal, provinsens undervisningsdirektør.

Hundredtusindvis af piger er vendt tilbage til skolerne siden US-ledede styrker fordrev talibanerne i 2001.

Militante muslimer prøver helt tydeligt at skræmme samfundene og tvinge familierne til ikke at sende deres piger i skole, men indtil videre har man ikke mærket nogen nedgang i tilslutningen.

Oxfam (en gruppe NGO'er fra tre kontinenter, der på verdensbasis arbejder for at bekæmpe fattigdom og uretfærdigheder) arbejder indenfor muslimske samfund for at stoppe „æresdrabene“, som finder sted over hele verden, når muslimske mænd beslutter, at en klan-kvinde har bragt vanære over familien. Derefter bliver kvinden dræbt med en kugle i hovedet eller hun får halsen skåret over.

Oxfam prøver at lære muslimer at afstå fra denne grusomhed. Men de ved, at det vil blive meget svært at bryde gennem en sådan indgroet tradition for åreladning hos muslimske rettroende, der anser det som en forpligtelse overfor koranens Allah.

På samme måde med skænderiet om den kvindelige uddannelse. De, der er fastgroede i lovtrældommen, vil ikke opgive kampen imod. At gøre det vil være ulydighed mod guddommen. I det seneste år har rettroende muslimer lejlighedsvis opklæbet plakater rundt i Qalat med krav om, at pigeskoler bliver lukket og trusler om at dræbe lærerne.

Hundrede af provinsens 170 registrerede skoler er blevet lukket de seneste to-tre år på grund af for dårlig sikkerhed. Af de 35.000 studerende ved skoler i Zabul var 2.700 piger.

Der har været en serie angreb på pigeskoler og lærere ud over Afghanistan siden Taliban-regimet faldt. I oktober dræbte bevæbnede mænd en inspektør for øjnene af eleverne i en dengeskole i den sydlige Kandahar provins, der tidligere var en højborg for talibanerne.

Dødsstraf til afghaner

Den internationale presse meddeler den 21. marts, at den 41-årige Abdul Rahman er i Afghanistan's hovedstad Kabul anklaget for at konvertere fra islam til kristendommen. Han risikerer dødsstraf for sin religiøse overbevisning.

Selv om religiøse mindretalsrettigheder er sikret ifølge Afghanistan's forfatning, så er muslimer fortsat underlagt sharia-lovgivningen. Abdul Rahman er formelt anklaget for at forkaste den muslimske tro - ikke for at praktisere kristendom.

Under den indledende høring i retssalen den 16. marts sagde Abdul Rahman, at han frasagde sig islam til fordel for kristendommen for 16 år siden, da han arbejdede for en international kristen hjælpegruppe i Pakistan. Han blev arresteret for en måned siden efter at være blevet angivet af sin muslimske familie.

Anklageren i sagen, Abdul Wasi, siger til nyhedsbureauet AP, at han har tilbudt at fratage anklagen, hvis Abdul Rahman konverterer tilbage til islam, men at tilbudet er blevet afvist. En af Afghanistan's højesteretsdommere har nu truet Abdul Rahman med en dødsdom.

Hvis han dømmes, skal hans dødsdom underskrives af Afghanistan's præsident Hamid Karzai. Her må USA og Europa også vælge, om de vil se bort fra kristnes interesser til fordel for økonomiske og politiske interesser.

Kristen afghaner frigives

Pressen meddeler den 27. marts: Den kristne afghaner Abdul Rahman, der stod til dødsstraf efter at være konverteret til kristendommen, frigives efter vestligt pres, sagde en talsmand for det amerikanske udenrigsministerium mandag.

(Man bør lægge mærke til, at frigivelsen kun sker på grund af pres fra vestlige lande, men at pres fra vestlige lande til gengæld har indflydelse - Red.)

SIDSTE MEDDELELSE.

Den 30. marts meddeler den internationale presse, at Abdul Rahman har fået politisk asyl i Italien. Der var for et par dage siden protester rundt omkring i Afghanistan mod Rahmans løsladelse.

(Dette viser, at der stadig er dødsstraf i Afghanistan for konvertering fra islam til kristendommen. USA og de andre vestlige lande har valgt den lette løsning: blot at lade Rahman forsvinde ud af landet. Man har ikke forlangt menneskerettigheder for kristne i Afghanistan af Afghanistan. - Red.)

En udfordring til kristne

27. marts 2006

Glem ham ikke nu: Bak op om Abdul Rahman: En udfordring til kristne

Abdul Rahman er villig til at dø for sin kristne tro og på denne måde udfordre en side af islam, som er grusom. Kristne må støtte deres modige broder i denne kamp.

Den 41-årige konvertit, som er blevet truet med dødsdom for frafald, står til at blive løsladt af de afghanske myndigheder. Efter pres fra mange vestlige regeringer har man fundet et påskud til at aflyse sagen imod ham, skønt det ikke er klarlagt, om dette påskud dækker mangel på beviser eller hans påståede „sindssyge“.

Løsningen er ikke nødvendigvis den gode nyhed, som den først så ud. En embedsmand har sagt, at anklagerne vil fortsætte med undersøgelser i sagen, og muslimske seniorpræster har advaret om, at hvis Rahman løslades, vil han blive myrdet. Faktisk sagde et medlem af landets islamiske hovedorganisation, Afghan Ulama Council: „Vi vil bede folk om at rive ham i småstykker, så der ikke er noget tilbage af ham.“ Ifølge BBC er der et overvældende antal afghanere, der mener, at Rahman fortjener at blive henrettet og gerne vil være med til det.

Selv hvis Rahman er i stand til at flygte til et sikkert land, der ikke vil udlevere ham, står spørgsmålet om frafaldelsesloven i islam tilbage. Alle fire skoler i sunni såvel som shia islamisk lov er enige om, at straffen for en tilregnelig voksen mand, der forlader islam, er døden, hvilket gør islam unik mellem verdens religioner.

Afghanistan konstitutionen af 2004 fastslår, at „ingen lov kan være i modstrid med troen og bestemmelserne i islams hellige lov.“ (Artikel 3). Derfor har retten og anklageren i Rahmans sag erklæret, at dommen er en del af afghansk lov.

I total modsætning til dette erklærer konstitutionen også i indledningen, at Afghanistan vil respektere og underkaste sig artikel 7 i FN's Menneskerettighedserklæring. Denne deklaration garanterer friheden til at skifte religion i artikel 18.

Hvis Abdul Rahman var den eneste konvertit fra islam til kristendom, kunne hans kristne venner over hele verden og alle, der elsker frihed, blot glæde sig over hans flugt fra hængning. Men der er tidligere muslimer, der nu følger Jesus Kristus i ethvert land i verden, og det inkluderer andre i Afghanistan. For dem alle har islams frafaldelseslov konsekvenser. Skønt kun en håndfuld lande har dødsstraffen for frafald i deres lov, er der i ethvert muslimsk samfund en vidtuddrebet viden om, hvad sharialoven siger om den sag. Denne viden har inficeret muslimernes attituder overalt. Som følge heraf lider konvertitter under chikanerier selv i lande, hvor det er tilladt. Udstødelse af familien, marginaliseret i samfundet og plaget af embedsstanden med forskellige metoder og påstande. Tit må de lide under vold og mord. Disse ting sker i Vesten såvel som i den muslimske verden.

Medmindre shariaens herredømme bliver udfordret, vil dette fortsætte. „Hvis jeg flygter igen, ville det betyde, at mit land ikke har ændret sig. Det ville betyde, at vore fjender har vundet,“ siger Rahman. „Jeg ønsker ikke at dø, men hvis Gud bestemmer det, er jeg parat til at gå hele vejen.“ Hvis han skal dø, håber han, at det vil hjælpe til med at redde andre konvertitter fra en lignende skæbne.

Muslimske røster jorden rundt har de seneste dage påstået, at islam ikke lærer, at strafaldne skal henrettes. Argumentet er, at 1.) hvad koranen siger om strafald er flertydigt og 2.) hvad hadith'en [traditionerne] siger om Muhammeds ord og eksempler om dette emne skulle aldrig have været almengyldigt, men var kun anvendelig i specielle situationer, hvor de strafaldne også ville have været forræddere mod den islamiske stat. Dette ræsonnement har længe været fremført af en minoritet af liberale muslimer, men har aldrig endnu været i stand til at gøre indtryk på den officielle undervisning i shariaen, som den blev formuleret i middelalderen.

Lad disse argumenter henvende sig til muslimer såvel som ikke-muslimer. Lad dem blive annonceret og forelæst af muslimske ledere på ethvert plan, i ethvert land og indenfor enhver gruppe og sekt af islam. Lad det blive annonceret gennem fatwaer fra de mest betydelige imamer og i fredagsbønnerne hos de lokale imamer i deres moskeer. Lad shariaen blive omskrevet på dette punkt.

Den forfærdende tavshed fra verdens kristne ledere, i særdeleshed protestantiske ledere, om Abdul Rahmans sag er skammelig. Paven har sagt sin mening, men hvad med Verdenskonciliet af Kirker, anglikanerne, baptisterne, lutheranerne, presbyterianerne og andre?

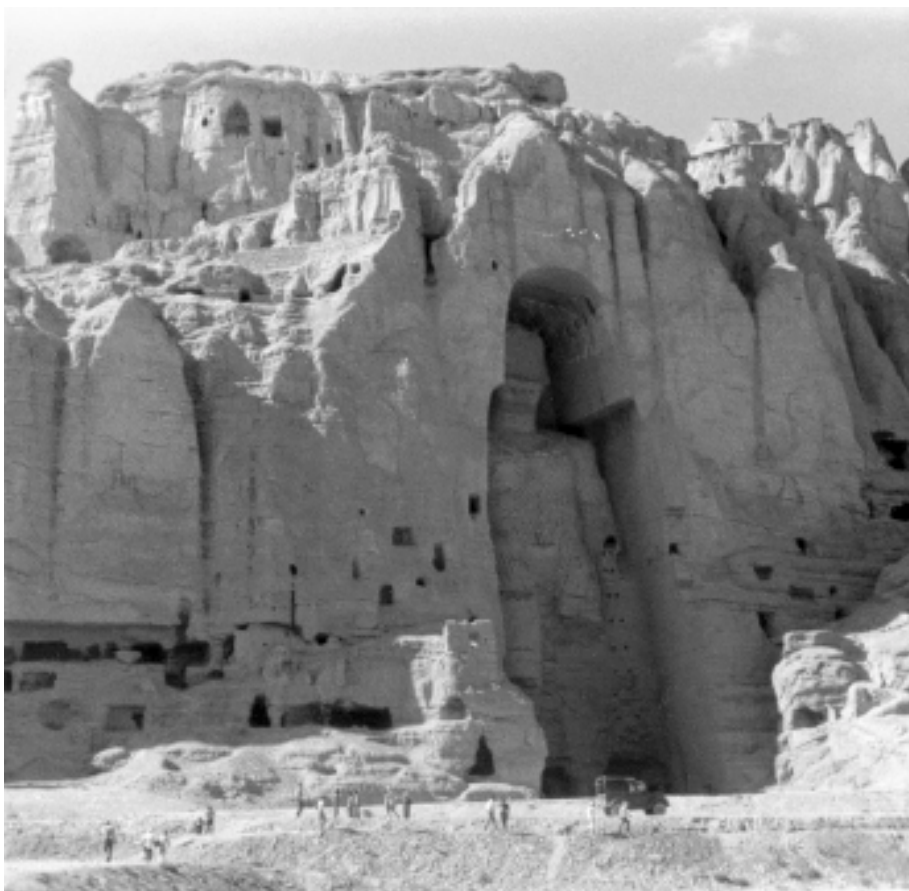
Abdul Rahman er villig til at dø for Kristus og hans medkristne. Kan vi gøre noget mindre end stå sammen med ham? Der er tider, hvor Gud kalder os til at tage et valg - at stå op for, hvad der er rigtigt, for Hans rige og Hans folk. Hvis kirken ikke bakker op om denne vor broder i hans modige holdning, vil den komme tæt på at fornægte Kristus. Abdul Rahman sagde: „Hvis jeg skal dø, vil jeg dø. En anden gjorde det for lang tid siden for os alle.“

Mens kristne og andre ikke-muslimer ikke kan deltage direkte i denne proces, kan vi forsikre, at emnet ikke bare forsvinder, når den umiddelbare fare for Rahman tager af. Lad os holde sagen op for offentlighedens øjne. Der er i den moderne verden ingen plads for den slags barbariske behandlinger af muslimer, som vælger en anden tro. Det er specielt oprørende, at islam er så aktiv i forsøget på at vinde konvertitter fra andre trosretninger (med stor succes), mens man samtidig nægter at tillade nogen muslim at konvertere væk fra islam. Islam kan ikke længere forblive en ensrettet vej, som konvertitter kan betræde, men aldrig forlade igen.

Kilde: Dr. Patrick Sookhdeo, International Director of Barnabas Fund
www.barnabasfund.org

Buddha-statuerne i Bamiyan

I marts 2001 besluttede Taliban, at to store Buddha-statuer i Bamiyan provinsen skulle ødelægges. Taliban opfattede deres eksistens som et udtryk for afgudsdyrkeri, der ikke kunne tolereres indenfor rammerne af en islamisk stat. Den ene statue var 38 m høj og 1800 år gammel, den anden var 53 m høj og 1500 år gammel. Talibans beslutning blev fordømt af UNESCO og en lang række lande, deriblandt Iran.

Afghanistans taliban har ødelagt to gigantiske buddhaer, som er hugget ud i en klippe for århundreder siden. Sprængningen blev filmet af CNN.

Talsmænd fra Forenede Nationer bekræftede påstanden, der udgik fra taliban i forrige måned om, at man ville ødelægge de skulpturer, der var dømt som en provokation mod islam.

Museer og regeringer fra hele verden havde håbet på at kunne redde de to buddhaer, hvoraf den ældste menes at være udhugget i sandstensklippen i Bamiyan i det tredje århundrede - de største Buddha-statuer i verden.

Efter ødelæggelsen af de tårnhøje figurer sagde informationsminister Qudratullah Jamal: „Ødelæggelsesarbejdet er ikke så let, som folk måske tror. Man kan ikke knalde dem ned med dynamit eller beskydning, eftersom de begge er skåret i klippen. De er ret og slet en del af bjerget.“

En delegation fra de 55 nationer i Organisationen af Islamisk Conference kom til den afghanske by Kandahar, den yderligtgående islamiske gruppes hovedkvarter, for at forsøge at overtale talibanstyret til at opgive ødelæggelsen af relikvierne. De talibanske ledere afslog.

Afghanistans buddhismearv - Afghanistan under taliban.

„Vi vil gentage for dem, hvad vi har sagt til andre delegationer, at vi ikke bakker ud af kravet, og at ingen statuer i Afghanistan vil blive sparet,“ sagde Jamal.

FN generalsekretær Kofi Annan, der var på tur rundt blandt sydasiatiske nationer, anmodede også kraftigt talibanerne om at skåne relikvierne. Koichiro Matsuura, formand for kulturorganisationen UNESCO, sagde, at organisationen ville fortsætte bestræbelserne for at redde andre relikvier, der var truet med destruktion.

„Det er afskyeligt at være vidne til den kolde og kalkulerede destruktion af kulturelle mindesmærker, som var det afghanske folks arv, og i virkeligheden hele menneskehedens kulturarv,“ udtalte Matsuura i en skriftlig redegørelse.

„Alle tænkelige bestræbelser må gøres for at stoppe videre ødelæggelser. Jeg har bedt min specielle udsending om at fortsætte sin mission og undersøge enhver udvej, som kan lede til redning af andre skatte af Afghanistans før-islamiske arv,“ sagde han.

PAKISTAN

Kidnapning af hindupiger i Pakistan

Sanao Menghwar har fået kidnappet tre af sine døtre, som derefter blev tvunget til at gifte sig med muslimske mænd. Dette indebærer, at de unge kvinder også tvinges til at blive muslimer. Dette sker dagligt, især i den pakistanske Sindh-provins.

Andre hinduer i provinsen frygter for, hvornår deres døtre forsvinder. Derfor er der hele familier, der forlader Pakistan for at tage til Canada, Indien eller andre nationer. Menghewar og hans kone havde forladt deres hus, fordi de havde ærinde, men da de kom tilbage, var døtrene borte. De anmeldte forsvindingen på politistationen og udfyldte de nødvendige papirer. Naboer hjalp dem med at lede efter pigerne, men det var uden resultat. Menghwars døtre er endnu ikke fundet.

Imidlertid har myndighederne arresteret tre islamiske unge mænd, som man formoder har forbindelse til pigernes kidnapning. De er dog løsladt af retten mod kaution, fordi de er under den kriminelle lavalder.

Kidnapning af hindupiger på denne måde er blevet normal praksis. Pigerne bliver herefter tvunget til at underskrive erklæringer, der påstår, at de er blevet muslimer. På grund af muslimske trusler har hinduer været nødt til gribe til de midler, som man bruger i Nederlandene. Begge områder har været under ekstremt pres fra islamisters lemlæstelser og drab, så at de lokale borgere har underlagt sig, hvad man refererer til som „selvcensur“.

Der bliver ikke talt om det. Der er ingen offentlige udtalelser. Der bliver ikke sagt noget negativt om muslimerne i området af frygt for at blive slået ihjel. På denne måde kan drabsmænd på internationalt plan overtage land efter land, område efter område. Muhammeds lærlinge indgyder en sådan frygt i folk, at ingen tør tale om den virkelighed, der handler om islamiske kidnapninger og drab. Derfor står alle døre åbne for dem til at gøre dette - og mere af den slags. Hinduer er alt for skræmte til at lufte deres vrede. - De frygter at blive de næste ofre.

Ikke desto mindre er kristne menigheder i Pakistan kommet til hjælp. De kristne har organiseret støtte for hinduer, der bliver forfulgt af muslimerne. Man har demonstreret sammen i Karachi i protest mod sådanne forbrydelser. Lignende tiltag er dukket op i adskillige distrikter i Sindh.

Samme skæbne ramte seks hindupiger for få måneder siden i Jacobabad og Larkana distrikterne, der overvejende beboes af hinduer. Sapna, datter af Seth Giyanchand, blev fornylig slæbt til alteret af Shamsuddin Dasti, der er en mus-

limsk ven af Sappas bror, allerede gift og far til to. Ikke desto mindre spildte giftefogeden, Maulvi Abdul Aziz, ikke tiden. Han „konverterede“ Sapna til islam, skiftede hendes navn ud med „Mehek“, hvorpå han viede hende til Dasti.

Sagen kom kun frem i lyset, fordi Sappas forældre hævdede, at deres datter ikke var „løbet bort“ med ham, men at hun var blevet bortført.

Islamisk fanatisme er i alarmerende fremgang i henhold til Nuzzhat Shirin of the Aurat Foundation. Man opretter „altre“, som bruges ved tvangskonverteringer. Når en hindu bliver tvunget til at blive muslim, omkranses alteret af fanatiske islamister, og syngende marcherer de gennem gaderne.

Hvis den unge kidnappede pige dukker op i retten, opstår der ballade, idet fanatikere råber og skriger, kaster rosenkronblade op i luften og følger efter hende ind i retsbygningen, så hun er så skræmt at hun knap kan tale.

Det er en muslimsk sejr blot ved at indgyde skræk. Det er muslimsk besejring af en kultur ved trusler. Det er ved islamisk bortførelse af unge piger, at et helt samfund bliver udsøgt ved fraflytning eller bukker under for muslimske mordere, hvilket gælder globalt.

Truslen om at blive ofre for muslimer er håndgribelig. Når sager om tvungne konverteringer kommer til retten, undgår selv dommerne helst disse sager af frygt for deres liv. Det er det samme med de såkaldte „æresdrab“. Når muslimske mænd dræber en hindukvinde, som de beskylder for at have vanæret klanen på en eller anden måde, siger politiet og medierne sædvanligvis ingenting, men ser den anden vej. Derfor fortsætter nedslagtningen af uskyldige kvinder dag efter dag.

Tvungne konverteringer er ikke det eneste problem, som hindu-minoriteten står over for i landet. (Der er 2,7 mio. hinduer i Pakistan ud af en samlet befolkning på 140 mio.) Et magtfuldt syndikat af banditter og deres beskyttere i de nordlige distrikter af Sindh kidnapper jævnligt rige hinduer for at få løsepenge. De ikke blot dræber gidsler, hvis løsesummen ikke ankommer til tiden, de dræber også nogle, selv om løsepengene bliver betalt.

Sadhman Chand Chawla, den tidligere præsident for Hindu Panchayat, Jacobabad, blev bortført og myrdet. Hans mordere forbliver på fri fod på trods af voldsomme protester. Efter mordet på Chawla har hans familie modtaget adskillige trusler, indtil de i hemmelighed udvandrede til Indien.

J. Grant Swank, Jr.

Præst og chauffør dræbt i Pakistan

Den 17. april 2005 blev en protestantisk præst, Babar Samsoun, og hans chauffør dræbt ved byen Peshawar i Pakistan. De blev fundet smidt i vejsiden, gennemhullet af mange skud to dage efter, at de var blevet kidnappet. De var forinden blevet tortureret voldsomt. Deres arme og ben var brækkede, deres ører og næser var skåret af, ligesom de var mærkede af slag.

200 kristne deltog i en protestmarch i Peshawar for at tvinge politiet til at foretage en undersøgelse af sagen. Men politiet foretager sig intet i den slags sager, det opfinder i stedet en falsk årsag til hændelsen.

Præsten havde forinden modtaget dødstrusler for at tale om den kristne tro iblandt muslimer. Lokalregeringen i Pakistans nordvestprovisns er berygtet for muslimsk ekstremisme.

Kilde: www.compassdirect.org

Muslimsk voldtægt mod kristne i Pakistan

Den 22. sept. 2005 vidnede Ribqa Masih - en 22 årig pakistansk kvinde - i retten. To muslimske mænd havde bedøvet hende og kidnappet hende den 2. september. De havde givet hende „vand“, der gjorde hende bevidstløs, og derefter havde de bortført hende og voldtægt hende.

De overgav hende til en tredje mand, der fortsatte „behandlingen“ i tre dage. Den 6. september blev hun efterladt ved et busstoppested.

Politiet gjorde ikke noget ved sagen, og de anklagede opfandt andre grunde til episoden.

Masiks præst, Paschal Paulus, beretter, at da han først så pigen efter kidnappingen, sad hun bare og græd uden at være i stand til at gå.

Pigen plejede altid at synge og læse ved messen, men hele tiden, mens han var der, var hun præget af dyb frygt, sagde han.

Mange piger i Pakistan anmelder aldrig voldtægt, for de vil aldrig opnå retfærdighed, hvis de gør det, men kun blive socialt brændemærket, så de aldrig bliver gift. Mange kvinder bliver hvert år dræbt i „æressager“ i Pakistan.

„Penge kan købe retfærdighed. Men hvis man er fattig, ved man, at alt muligt kan gøres imod en. Folk vil udnytte en. Hvor der ingen retfærdighed er, er folk bange for at sige fra,“ siger pastor Paschal Paulus om forholdene i Pakistan.

Kilde: www.compassdirect.org

Kristen pige ødelagt for livstid efter “profeten” Muhammeds forskrifter og sædvaner. Hun er på trods af den umenneskelige behandling kun én ud af en mængde ofre for den “kærlige religion”, som Muhammeds troende kræver respekt for hos enhver - også i Danmark.

Tortur-mord i Pakistan

21 måneder efter mordet på en kristen student i Purjah i Pakistan har politiet den 18. januar 2006 arresteret en muslimsk gejstlig, der mistænkes for at have tortureret den unge mand for at tvinge ham til at blive muslim. Umar Hayat blev arresteret sammen med flere andre fra et islamisk præsteseminarium - en af de såkaldte madrasser - for at have tortureret Javad Anjum i fire dage.

De muslimske gejstlige har presset på over for politiet for at fremme Hayats løsladelse. Dommeren beordrede politibeskyttelse til den myrdedes fader, Pervez Masih, efter at han indgav en klage over den muslimske skoles - madrassens - trusler imod ham under retshøringerne. Pervez Masih's advokat siger, at disse muslimske gejstlige forsøger at true faderen til at trække sagen tilbage. De blev ikke undersøgt for våben, da de trådte ind i retssalen, hvor de optrådte truende.

I april 2004 fortalte Javad Anjum fra hospitalssengen på video, hvorledes medlemmer af den muslimske skole slog ham og påførte ham elektriske stød. Han fik 26 sår, fingrene brækket og neglene revet af. Efter flere dages tortur afsagde Javad den muslimske trosbekendelse i overværelse af to muslimske vidner. Men fra sygesengen fortalte han sine slægtninge, at han ikke havde givet afkald på sin kristne tro. Den 2. maj 2004 døde Javad.

Denne madras i byen Toba Tek Singh har ifølge lokale kilder forbindelse til yderliggående islamiske grupper. Regeringen vægrer sig ved at gribe ind over for disse skoler.

Kilde: www.compassdirect.org

Th. Faderen ledsages fra retten

Hu. Offeret, der blev pint til at erklære islam troskab inden døden

Muslimske kvinder vandaliserer i Pakistan

En skare på 20 kvinder og tre mænd angreb den 3. februar i Punjab i Pakistan en katolsk kirke og sårede to kristne kvinder i bygningerne. De knuste vinduerne, smadrede alteret og brændte biberne i kirken. Trods kirkens protester afviste politiet at registrere sagen.

Kirker nedbrændt på grund af falske rygter

En skare på 500 muslimer nedbrændte to pakistanske katolske kirker i provinsen Sindh den 20. februar 2006. Pressen berettede, at angrebet skyldtes rygter om, at en kristen havde brændt dele af en koran. Men lokale kilder fortæller, at volden opstod, efter at en muslim var blevet arresteret for at brænde en koran af, samtidig med at han forsøgte at skyde skylden over på sin kristne svigerfar. Beskyldningens falskhed er siden dokumenteret i retten.

Med brandbomber antændte skaren St. Saviars kirke og ødelagde blandt andet 800 bibler i den. Præstens hjem blev derefter angrebet, tømt for indhold og stukket i brand. Derefter tog den angribende skare nabokirken og skolen med i købet.

Den 17. februar 2006 angriber skarer af muslimske demonstrerende offentlige bygninger og kristne skoler og kirker i Pakistan pga. Muhammed-tegningerne i Jyllands-Posten. (Det er jo virkelig mennesker, der fortjener respekt - Red.)

Kilde: www.compassdirect.org

Foto: www.barnabasfund.org

IRAK

Angreb på kirker i Bagdad

Den 18. oktober 2004 beretter Hamburger Abendblatt, at adskillige kirkebygninger er blevet sprængt i luften af de muslimske oprørere. Kirkerne, der tidligere blev ladet i fred, er nu på oprørernes sigtekorn. Tidligere er flere mennesker omkommet ved angreb på kirkerne i Bagdad, men denne gang var der ikke personskader, men flere tager skade på sjælen.

„Det er altså gået op i flammer,“ sukker Nabil Dschamil fra den katolske Sankt-Georg-Kirke i Bagdad, mens han vantrø lader sine fingre glide hen over en stabel forkuldede bibler. Han var heldig at være i udkanten af kirken, da den blev ødelagt.

Med angrebet på kirkerne er tiltroen til, at den fredelige sameksistens mellem kristne og muslimer kan fortsætte, meget svækket. Gerningsmændene har kun et mål, nemlig at så splid og uforsonlighed i det inderste af det irakiske samfund.

Angrebene fandt sted på en kristen menighed, der har eksisteret længere i Irak end kristendommen har i Europa. Men nu overvejer en del af den at udvandre.

Kilde: www.compassdirect.org

Kirke angrebet i Bagdad

Foto fra: www.barnabafund.org

IRAN

Forstærket undertrykkelse i Iran

Nogle kristne i Iran er bange. Ifølge lokale kilder den 3. marts 2006, bliver troende med muslimsk baggrund („Muslim Born Believers“: MBB’ere) for første gang i mange år gjort fredløse.

„Forfølgelserne er blevet værre, siden præsident Mahmoud Ahmadinejad tiltrådte sit embede. Det forlyder, at alle borgmestrene har fået ordre om at slå ned på alle kristne cellegrupper. Man frygter, at flere kristne vil blive dræbt på grund af deres tro.

Irans nye politik har skabt frygt i kirken. Etniske kristne har stadigvæk lov til at udtrykke deres tro indenfor deres egne kirkevægge, men troende med muslimsk baggrund løber en enorm risiko. Regeringen vil have dem til at vende tilbage til islam. Det er forbudt for kirkerne at støtte disse MBB’ere. Derfor stopper flere af de etniske kirker deres støtte til deres trosfæller med muslimsk baggrund.

Kirkerne forbydes at støtte dem, men alligevel fortsætter en stor gruppe kristne med muslimsk baggrund med at udleve deres nyfundne tro ved at mødes i små cellegrupper, som kun mødes hemmeligt. Disse tidligere muslimer, der er blevet kristne, frygter intet og ingen. Det gør det vanskeligt for regeringen at opspore dem. Men samtidig bliver det også meget svært for hjælpeorganisationer at nå frem til dem.

Kilde: www.compassdirect.org

TYRKIET

Konvertit slået bevidstløs i Tyrkiet

Kamil Kiroglu blev slået bevidstløs den 8. januar 2005, da han forlod kirkebygningen i Adana, mens uidentificerede angribere truede med at dræbe ham, hvis han ikke fornægtede sin kristne tro og vendte tilbage til islam.

Fire tyrkiske mænd dukkede op i den protestantiske kirke i Adana, hvor de blev, til alle andre var gået, angiveligt for at snakke med Kiroglu. Derefter afslørede de deres sande hensigter.

Kilde: www.compassdirect.org

Kristendomsfobi i Tyrkiet

Siden EU's beslutning om at begynde forhandlinger om medlemskab med Tyrkiet, har EU forlangt, at Tyrkiet indfører religionsfrihed. Tyrkiet har derfor den 1. juni 2005 vedtaget en lov, der gør det lovligt at udtrykke og fremme ens religiøse overbevisning og at deltage i gudstjenester.

Men både islamistiske og nationalistiske kredse går stærkt imod kristen aktivitet, som også tyrkiske embedsmænd kalder farlig. De føler, at Tyrkiet ved at deltage i EU risikerer at miste sin kulturelle og religiøse identitet. Der er en stærk reaktion imod kristen aktivitet, og især kristen mission bliver lagt for had.

Missionsargumentet bruges af de nævnte kredse til at ødelægge forholdet mellem Tyrkiet og EU. Tyrkiet anser det for en selvfølge, at det kan sende imamer rundt i hele Europa samtidig med, at det har svært ved at tåle kristne hos sig selv.

En kristen radio i Ankara måtte fornylig tage en udsendelse med bibeloplæsning af programmet efter pres fra myndighederne.

Kilde: www.compassdirect.org

Muslimsk horde vandaliserer i Tyrkiet

Den 3. august 2005 angreb og skændede mere end 100 muslimer fra Karsen et kristent ortodokst kvarter i Altinozu i Tyrkiet, efter at de havde hørt rygter om kristnes angreb på to muslimer, idet de blandt andet råbte: „Der er ikke plads til nogen vantro her!“

Ti huse blev beskadiget og fire mennesker blev såret. Politiet stod i baggrunden og greb først senere ind, da der var kommet forstærkninger til. Selv om politiet så til, blev ingen af overfaldsmændene arresteret.

Det rapporteredes, at der havde været slagsmål mellem to unge muslimer og to unge kristne. Lokale kilder bekræfter, at slagsmålet begyndte på grund af grove nedsættende bemærkninger fra de to unge muslimer om kristne kvinder.

Den muslimske advokat Mustafa Dikce beklager det skete og siger, at alle folk fra alle religioner i området i mange år har været brødre og søstre. Men en håndværker fra den ortodokse menighed, Bayrakcioghu siger: „Vi ortodokse er aldrig af dette moderland blevet set som sande børn. Og den kendsgerning, at de hidsede sig op over småting og var paret til at smide os ud, viser, at forholdene ikke er så gode, som de ser ud til.“

Kilde: www.compassdirect.org

Katolsk præst skudt ned i Tyrkiet

En katolsk præst blev den 5. februar 2006 skudt ned og dræbt i Trabzon i Tyrkiet af en 16 årig gymnasiast, idet han råbte indledningen til den muslimske bøn: „Allah er stor, og Muhammed er hans profet,“ inden han flygtede bort.

Fader Andres Santoro blev skudt i ryggen, mens han knælede ved alteret efter søndagsmessen. Politiet arresterede senere morderen, der ifølge NTV fjernsynsstationen havde sagt til politiet, at han begik mordet som en reaktion på karrikaturene af profeten Muhammed.

En anden af kirkens præster sagde, at mordet ikke var en tilfældighed, da stemningen på egnen i forvejen var intens imod de kristne. Den protestantiske kirke i Trabzon melder også, at den konstant er udsat for trusler.

Kilde: www.compassdirect.org

Antikristen mediestemning i Tyrkiet

Den 8. marts 2006 udfordrede fem teenagere fra Nationalist Party Movement (NPM) på bogmessen i Bursa Det tyrkiske Bibelselskabs repræsentanter Vahit Yildiz og Samir Serdek, da disse solgte bibler fra en bogstand. De mente, at det var forfærdeligt, at der blev solgt bibler i et muslimsk land. „Vi vil ordne jer med et reb om jeres hals,“ råbte de.

To dage senere kom fem unge kvinder fra NPM. De anklagede dem for at sælge bøger, der ødelægger den tyrkiske kultur og det tyrkiske folk, og som deler landet.

Den 11. marts vendte omkring 35 NPM'ere tilbage til en anden kristen bogstand ved bogmessen og råbte: „Tyrkiet er tyrkisk og vil forblive tyrkisk!“

Nogle af de tilstedeværende tv-kanaler fremstillede disse uromagere i et positivt lys. Man har igennem længere tid i Tyrkiet bemærket en forbindelse mellem religiøs misinformation fra medierne til forfølgelse af religiøse mindretal.

Kilde: www.compassdirect.org

Hvis man vil sælge en bibel i Tyrkiet, bliver man truet med hængning, fordi en kristen indflydelse i landet vil splitte folket og "ødelægge" Tyrkiet.

Mordtrusler mod præster i Tyrkiet

Den 11. marts 2006 truede en muslimsk mand med en slagterkniv præsterne i den katolske kirke i Mersin i Anatolien, mens han råbte vulgære fornærmelser og trusler imod kristendommen.

Erdal Gurel trådte ind i kirken, mens 25 af kirkens unge mennesker øvede på en påskepassionsopførelse. Han blev afhentet af politiet, men det var uklart, om politiet beholdt ham i forvaring, da der var modstridende meldinger fra pressen derom.

Kilde: www.compassdirect.org

Kirken i Mersin, Tyrkiet

Tyrkiet ødelægger kirkerne på Nordcypem

Nordcypem har en 2000 årig arv med kirker og klostre fra romertiden og den byzantinske tid og uvurdelige kunstneriske skatte helt tilbage fra apostlen Paulus' tid. Denne arv har Tyrkiet siden dets besættelse af Nordcypem systematisk plyndret og ødelagt. I byen Trachoni, hvor der engang stod en fornem kirke, er der nu kun murene tilbage. Stedet bærer alle tegn på vandalisme. Man har endog ødelagt stenalteret i forbindelse med gravning efter værdier.

En tur rundt til Nordcypemns kirkerester er en pilgrimsrejse - en via dolorosa - der betræder stedernes kristne hukommelse, der står i fare for at forsvinde. Hvert sted overvældes man af forfærdelse og vantro over det, man ser.

Ved landsbyen Peristerona bliver Sankt Anastasia-klostret fra middelalderen brugt som stald, hvor køerne gumler på deres føde i munkenes celler. Gravene på kirkegårdene er blevet skændet, og gravstenene er knuste.

Ved nordkysten er mange af kirkerne blevet lavet om til restauranter, barer og natklubber til turisterne. På toppen af Lapethos-klippen er Agia Anastasia klostret og kirken bygget om til et luksuriøst hotel med en swimming pool i klostergården og et casino under kirketårnet.

Næsten hele den ortodokse kirkes kunstneriske arv i 520 kirker og klostre er siden 1974 systematisk blevet plyndret, misrøgtet eller omformet til noget andet. Kun tre kirker og ét kloster, der er gjort til museum, er i nogenlunde stand.

Ødelæggelserne kan enhver se, siger den cypriotiske udenrigsminister, George Icaovou, men Den Europæiske Union foretrækker at sætte kikkerten for det blinde øje, fortæller han med bitterhed i stemmen.

Det Byzantinske Akademi i Nicosia har samlet en detaljeret dokumentation om de besatte kirker på Nordcypem. Ved et møde om dette med en udenlandsk journalist er den nordcypriotiske regeringstalsmand, Husein Ozel, meget venlig og slår jovialt ud med armene. Ødelæggelserne var jo bare beklagelige krigshandlinger, siger han.

På forespørgsel om, hvorfor man på Nordcypem ikke restaurerer kirkerne lige som på Sydcypem, svarer han, at det skyldes beslutninger, der er taget af tidligere regeringer, som han ikke har ansvaret for. Da han så bliver spurgt, hvad han har at sige om de kirker, der nu i dag bliver lavet om til moskeer, spreder han blot opgivende hænder og arme, idet han siger: „Det er en osmannisk sædvane.“

(Fra det tyrkiske osmanniske riges tid: 1288-1923 - Red.)

Kilde: www.chiesa.espressonline.it

Anti-missionær „heksejagt“ i tyrkisk by

Muslimsk kvinde angrebet for „kristning“, mens følgere af Jesus lever i „unåde“.

20. april 2006 (Compass Direct) - Opflammet af lokale medier og en muslimsk mufti angreb en „anti-missionær heksejagt“ kristne i Tyrkiets østlige by, Bingol, og efterlod en muslimsk kvinde slået ned i hendes skrædderbutik forrige måned, mens politiet tillod hendes angriber at gå fri.

Guler Morsumbul har endnu ikke fundet en villig sagfører, der vil repræsentere hende i retten den 24. april i sagen mod manden, som angreb hende for seks uger siden med beskyldninger om, at hun var ved at „kristne“ hans datter.

Om morgenen den 8. marts trådte Mehmet Caf ind i den muslimske kvindes skrædderbutik i Bingols bymidte, hvor han vandaliserede hendes forretning og tævede hende sort og blå. Foran politiet og Morsumbuls naboer erklærede Caf, at hun havde forsøgt at „kristne“ hans 13-årige datter, skrev den lokale avis 9. marts.

„Vi er ved at blive kristnede,“ udsikreg avisens overskrifter. Kun på baggrund af Cafs påstande citerede avisen, at Morsumbul og andre „missionærer“ havde tvunget hans datter og hundrede andre elever til at deltage i en hemmelig messe.

Ismet Gunyai, en slægtning til Morsumbul og en af kun fire kendte kristne i byen, bekræftede, at Caf ikke var blevet arresteret. Men han benægtede påstandene om, at Morsumbul og hendes mand ikke ønskede at føre en sag imod Caf.

En anden slægtning af Morsumbul, der forlangte anonymitet, bekræftede, at kvindens familie ønskede at sagsøge Caf. „Hun er den forurettede i sagen,“ sagde slægtningen. „De skulle have arresteret Caf, men det gjorde de ikke, og han er stadig på fri fod.“

Det tog 49-årige Morsumbul tre dage at finde en læge, der var villig til at undersøge hende og udfærdige en lægeattest. At finde en sagfører har været endnu sværere. Som en lokal kilde kommenterede, havde områdets advokater i korthed sagt: „Jeg (vi) ønsker ikke at føre sager for disse missionærer.“

Frygtens klima

Gunyai fortalte Compass, at mange andre havde lidt under en stigende anti-missionær-stemning i Bingol siden rygter om missionsaktiviteter først dukkede op i en landsdækkende avis for tre år siden.

„Hvem som helst, der havde et horn i siden på nogen, enhver der ønsker at ødelægge en andens forretning, kunne simpelthen blot beskyldte personen for at være kristen,“ sagde en 45-årig, der konverterede til kristendommen for mere end ti år siden.

I henhold til Gonyel, angreb Caf Morsumbul som led i en hævnkampagne for en af Cafs slægtninge, en tidligere forretningspartner - nu konkurrent - til Morsumbuls mand. Efter at de to partnere skiltes i 04, begyndte Cafs familie at sprede rygter om, at Morsumbuls var ved at bygge en kirke for at omvende muslimer.

Hovedansvaret for den voksende frygt for missionærer i byen ligger ved Bingols mufti, Yalcin Topcu.

Som statsudpeget muslimsk autoritet for provinsen havde muftien organiseret en anti-missionær konference i 2004. I et interview med Compass fortalte Topcu, at frygten for missionærer i Bingol var så stærk, at han selv var et potentielt offer. Morsumbuls mand kom for at besøge ham, efter hun var blevet angrebet, fortæller muftien: „Jeg sagde til ham, at hvis jeg i dag støtter dig og forklarer alting, vil de komme efter mig i morgen og sige, at det var mig, der gjorde kristen propaganda.“ - Jeg føler mig ikke tryk.

Ismet and Gonul Gonyel

Som statsudpeget muslimsk autoritet for provinsen havde muftien organiseret en anti-missionær konference i 2004. I et interview med Compass fortalte Topcu, at frygten for missionærer i Bingol var så stærk, at han selv var et potentielt offer. Morsumbuls mand kom for at besøge ham, efter hun var blevet angrebet, fortæller muftien: „Jeg sagde til ham, at hvis jeg i dag støtter dig og forklarer alting, vil de komme efter mig i morgen og sige, at det var mig, der gjorde kristen propaganda.“ - Jeg føler mig ikke tryk.

Komplet vanære

Talen om mistænkelige kristne, der samler proselyter, begyndte allerede i maj 2003, da Gonyel hjalp tyrkiske kristne i deres naboby Diyarbakir med at uddele telte efter et jordskælv. En artikel fra 22. maj i det nationale dagblad Vakit påstod, at Gonyel hjalp missionærer med at „profitere på de lidende jordskælvsofre“ ved at uddele bibler i nødhjælpssækker.

Gonyel fortalte, at livet sammen med hans kone og to sønner, der også er kristne, var relativt fredeligt indtil januar 2004, hvor de tilfældigvis tonede frem på det nationale tv, fordi de deltog i en gudstjeneste.

I aftenytelserne vist et 10 min. uddrag fra den protestantiske kirke i Diyarbakir, hvor Gonyel og hans familie var til stede. Gonyels kone tiltrak opmærksomheden fra to kameramænd og kommentatorer, fordi hendes hoved var dækket på den typiske islamiske måde. „Efter det begyndte enhver i Bingol at stille spørgsmål,“ sagde Gonyel til Compass. Naboer og slægtninge reagerede ved at kappe alle bånd til familien. „Vores forretning blev ødelagt. Vores liv blev til komplet vanære.“

Mufti Topcu sagde, at for at „berolige enhver nervøsitet“ organiserede han en ugekonference i april 04 om faren ved missionærernes aktivitet i Bingol.

„Fald ikke for den illusion, at vore omgivelser er sikre,“ sagde konferencens hovedtaler, Mehmet Keskin fra Direktoratet for Religiøse Affærer i Ankara, citerede lokale Bingolaviser.

Bingol

I henhold til artiklen den 8. april 2004 påstod Keskin, at der var rapporteret om 50-60 personer i Bingol - konverteret til kristendommen - der prøvede at overtage tyrkisk jord.

Konferencen dæmpede langtfra frygten, den gjorde kun situationen værre. „Fra den tid var vi altid bange,“ sagde de kristne. „De talte om missionærer, men underforstået talte de om os, fordi der ikke er andre kristne i Bingol.“

Gunyels slægtninge blev truet med vold konstant, hvis Gunyel ikke offentligt frasagde sig kristendommen eller forlod byen. Umiddelbart efter konferencen brasede en gruppe kvinder ind i en forretning, der tilhørte en i hans familie, i den tro, at den tilhørte Gunyel. Butiksansatte fik hurtigt fortalt kvinderne, at de var kommet til det forkerte sted. Da kvinderne nu spurgte om vej til Gunyels klædeforretning, lod de som om, de ikke vidste det.

„Det var forfærdelige dage. Vi blev ved at tænke, at nu vil de angribe os,“ sagde Gunyel. Omkring syv måneder efter konferencen blev han ramt af et alvorligt hjertetilfælde, der gjorde ham afhængig af blodtryksregulerende medicin.

„Alt dette skete på grund af muftien,“ erklærede en anonym slægtning. „Han ønsker virkelig at drive Gunyel ud af byen.“

Rettighedsadvokat deporteret

Gunyel bebrejdede guvernøren og sikkerhedsdirektorat for at forholde sig tavse om problemet. Bingol-guvernøren Vehbi Avuc nægtede gentagne gange at tale med Compass, og hans sekretær sagde, at han ingen anelse havde om situationen.

Bingol med 68.876 indbyggere

Mufti Topcu bekendtgjorde, at anti-missionærfrygten var blevet misbrugt til personlig vinding, men sagde også, at missionærer med ultra-politiske motiver var et problem i Bingol. „Min personlige mening er, at missionsaktiviteter er politiske - de er i virkeligheden ikke for religionens skyld,“ sagde muftien.

Ved fornyede angreb fra kurdiske separatister ud over Tyrkiet i det seneste år har Bingols etniske kurdiske majoritet gjort byens ledere specielt følsomme for politisk indblanding.

Forrige uge deporterede Tyrkiet Human Rights Watch-forskeren Jonathan Sugden, som var i gang med at undersøge krænkelser af menneskerettigheder i Bingol.

Den britiske statsborger var officielt blevet deporteret den 13. april for at foretage undersøgelser på et turistvisum. Han benægtede mediernes påstande om, at han havde „holdt opflammende taler til landsbyboerne.“

Gunyel indrømmede, at han var urolig for, at anti-missionær-vold vil fortsætte, hvis Caf ikke bliver behørigt straffet. Han sagde, at som kristne var hans familie i fare nu, fordi enhver kan tage til Bingol og „tæve nogen“ og undgå arrestation, fordi personen, som de bankede, er stemplet som kristen.

EGYPTEN

Kidnapning af kristen kvinde i Egypten

Theresa Kemal havde været forsvundet i en måned, da hun ringede til familien og fortalte, at hun var tilbageholdt i en lejlighed i Cairo og var under pres for at gå over til islam.

Hun blev sidst set i landsbyen El-Saff 50 km syd for Cairo den 3. januar 2006. Da hun ringede til sin tante den 24. januar, fortalte hun, at hun ikke havde givet efter for hendes ukendte bortføreres krav, beretter hendes bror til Compass Direct.

Hendes telefonopringning modsagde tidligere polititudtalelser om, at hun var gået frivilligt over til islam, og at hun ikke ønskede at se sin familie igen. Politiet udtalte sig efter en protest fra den Koptiske Kirke.

Yderligere undersøgelser fra hendes bror Sa'eed Kamal viste, at der ikke fandtes en officiel indberetning om hans søsters konvertering, hvilket loven kræver for en konverterings gyldighed.

Kamal familien sporede Therasas telefonopringning til en lejlighed i Cairos Shubra distrikt - ejet af muslimeren Mustafa Mahmood Ali. En præst, der af sikkerhedsgrunde ønskede at være anonym, sagde, at Alis hus er et farligt sted fyldt af yderliggående muslimer.

Familien anmeldte Ali til politiet. Da Sa'eed Kamal kom til politistationen, fortalte politiet ham over en telefom i venteværelset, at de havde afhørt Ali, og at han ikke havde den kristne kvinde. Politiet nægtede at mødes personligt med ham.

Mens det er forbudt muslimer at konvertere til kristendommen, så bliver tvungne konverteringer fra kristendommen til islam mere almindelige.

Kilde: www.compassdirect.org

Kirkernes ret undertrykkes i Egypten

Det koptisk kristne menighedscenter nær Luxor i Nedre Egypten fik i 1971 forbud fra myndighederne mod at benytte bygningen til religiøse formål. Men fornylig begyndte menigheden at gøre centret klar til sit formål igen.

Den 20. januar 2006 holdt menigheden hele natten en bedegudstjeneste, men muslimer, der hørte bønner, smed ved 4-tiden om morgenen fakler ind i bygningen og satte ild til den. Ved angrebet blev én dræbt og 11 såret.

Den koptiske kirke holdt begravelsen i brandtomten under ledelse af 7 biskopper. Ved at gøre dette på et sted, hvor man ikke har myndighedernes tilladelse til at holde gudstjeneste, protesterer man mod Hamayouni-loven, der regulerer ikke-muslimers muligheder for at få tilladelser til religiøse bygninger og anvendelsen af dem. Denne lovgivning bruges til at forhindre kristen aktivitet ved, at man nægter kirker ret til bygninger, ved at man nægter kirker tilladelse til at reparere kirkebygningerne, og ved at man begrænser kirkernes ret til at anvende bygningerne. De fleste af kirkerne i Nedre Egypten er derfor illegale, da myndighederne ikke vil give dem ret til at bygge og indrette kirker legalt. Mange kirker søger forgæves registrering af deres kirker, så de kan fungere lovligt. Eksempelvis har den koptiske kirke i Bani Khalid forgæves søgt at få en registrering siden 1990.

Præsident Mubarak lovede forleden, at kirkerne ikke længere skulle vente på ansøgninger til at få lov til at reparere kirkerne. Men kirkerne skal stadig væk have præsidentens godkendelse til at reparere bygningerne. Der er blandt kopterne ikke tiltro til, at præsidentens ord ændrer på tingenes tilstand i praksis.

Kilde: www.compassdirect.org

Samtidige angreb på koptiske kirker

Mænd, som var bevæbnet med knive, angreb fredag den 14. april 2006 kirkegængere i tre koptiske kirker i Egypten.

Et menneske blev dræbt, mens mindst 10 andre blev såret i et af angrebene, som var rettet mod en kirke i Egyptens næststørste by, Alexandria, siger en kilde hos egyptisk politi.

De tre gerningsmænd, som hver medbragte to knive, overfaldt langfredag kirkegængere i tre forskellige områder.

Angrebene skete på omkring samme tidspunkt og virkede koordinerede. Gerningsmændene undslap bagefter, oplyser politiet.

Kilde: [Pressen](#).

(Den koptiske kirkes medlemmer udgør ca. 15% af Egyptens befolkning. Den officielle egyptiske statistik angiver med vilje kopternes antal for lavt. Kirkens medlemmer - kopterne - udgør de oprindelige egyptere. Kopter betyder egypter.

I 642 erobrede 4000 muslimske ryttere det kristne koptiske Egypten. Kaliffen Omar beordrede da biblioteket i Alexandria ødelagt. Biblioteket indeholdt 90% af vor viden om oldtiden. De muslimske arabere besatte og undertrykte permanent egypterne. Først omkring år 1000 udgjorde muslimerne flertallet i Egypten. Kopterne er 2. klasses mennesker i Egypten. Apartheiden i Egypten er ikke racemæssig, men religiøs. - Red.)

Foto: www.barnabasfund.org

NIGERIA

Kvægghyrde tortureret i Nigeria

I delstaten Niger i Nigeria er der indført sharia. Konvertering fra islam er derfor kriminel. Den 30-årige tidligere muslim Sardonna Sashi blev tidligere på året kristen. Den 21. september 2005 blev han arresteret af politiet og tilbageholdt i 5 dage og voldsomt tortureret. Kun advokaten Michael Ibrahim og baptistpræstens indgriben hindrede, at Sashi blev dræbt.

På politistationen spurgte politiet Sashi, om han var muslim. Han svarede, at det havde han været, men at han nu var blevet kristen. Politiet bad ham derefter om at recitere den islamiske trosbekendelse og spurgte ham om, hvorfor han var konverteret.

„Men før jeg kunne nå at svare på deres spørgsmål, begyndte de at slå mig. Jeg blev slået med politiknipler, til jeg var på dødens rand.“

Foruden trusler på livet har Sashi også mistet sit arbejde, da hans arbejdsgiver ikke ville beskæftige en vantro.

Baptistpræsten er bange for, at flere lokale muslimer ikke vil ophøre med at forsøge på at slå Sashi ihjel.

Sashi siger selv, at han aldrig vil vende tilbage til islam. Hans kone og slægtninge har fulgt hans eksempel.

Kilde: www.compassdirect.org

Muslimer sætter 9 kirker i brand

Den 24. februar 2006 dræbte muslimske overfaldsmænd 10 kristne og satte 9 kirker i brand i Katagora i delstaten Niger i det centrale Nigeria, fortalte Joseph Bawa til Compass i telefonen. Dette er blevet bekræftet fra andre kilder.

I Maidaguri dræbte muslimer den 20. februar 50 kristne.

I Baichi dræbte muslimer den 21. februar 25 kristne.

Som svar herpå dræbte kristne i Anambre 80 muslimer.

I Potiskum dræbte muslimer den 24. februar 65 kristne.

(Borgerkrigen mellem kristne og muslimer er for længst i gang i Nigeria - Red.)

Kilde: www.compassdirect.org

Livet under shariaen i Nigeria

I det offentlige skolesystem i Kano i Nigeria, hvor delstaten i strid med landets forfatning har indført den islamiske lov, shariaen, skal de kristne elever også følge ramadanen i de 40 dage, den varer. Det er en af måderne, hvorpå skolesystemet truer og tvinger eleverne over til islam. Siden Hausadelstaten i 2001 indførte sharia, har staten gjort det obligatorisk for alle kristne elever både i grundskolen for de 5-11 årige og i den videregående skole for de 11-16 årige. Skolerne er således blevet centre, hvor muslimer forsøger at tvinge kristne unge over til islam.

Præsten Martin Dangora, der er sekretær for den evangeliske kirke i Kano-distriktet, fortæller, at kristne børn i skolerne ingen rettigheder har. Børnene får i skolen ingen skolemad under ramadanen. Hvis kristne vil have deres børn på den videregående skole, må deres tro holdes hemmelig. Ellers har børnene ofte ikke adgang til andet end grundskolen. I sharia-skolen er der en massiv adskillelse mellem forskellige grupper af mennesker. I landområderne ved Kano er forældrene bange for at sende børnene til de videregående skoler, da den muslimske tvang her er stor. Selv i regeringsskolerne bliver kristne børn tvunget til at blive muslimer. De tvinges til at studere arabisk, islam og sige islamiske bønner. De har ingen kristne lærere til at undervise dem i religion.

Regeringen afslår at give kirkerne tilladelse til at oprette skoler. I landsbyen Bari Dorayi byggede kirken en grundskole, men regeringen stoppede byggeriet. Delstatens strategi er at tvinge kristne til at sende deres børn til dens grundskoler, så den kan tvinge børnene til at blive muslimer. Præsten Andrew Uba fortæller, at der også hvad angår stipendier diskrimineres imod kristne.

Delstatsregeringen har rekrutteret 9000 muslimer - der er kendt som HISBA - der er trænet til at gennemtvunge shariaen, selv om der i delstaten er en betydelig minoritet af kristne, der i Kano med 5,3 millioner indbyggere og i fem andre nordlige delstater udgør omkring 13% af befolkningen. Kristne ledere siger, at denne militante hisba er blevet til en stats-terror-maskine imod de kristne i Kano.

„Shariaens formål er at nedkæmpe kirken,“ siger præsten Dangora. „De muslimske ledere gav i starten udtryk for, at shariaens formål kun var at lede muslimerne til at praktisere deres tro, og at den ikke ville påvirke kristne; men fra indførelsen af denne religiøse lov har vi indset, hvad vi fra begyndelsen frygtede, at den netop var specielt designet til at strangulere kristendommen.“ Hisba fungerer som et trussels-, skræmme- og chikanearbejde. Hisba påtvinger dagligt kristne kvinder og unge piger islamisk klædedragt.

Andrew Uba: „Hisba betales af offentlige fonde for at chikanere kristne. Disse mænd ses dagligt bevæge sig rundt i gaderne for uden grund at terrorisere kristne.“

Kristne ledere i Kano sammenligner deres erfaringer under det islamiske regime med erfaringer fra et folk i fangenskab. De siger, at de kristne bliver undertrykt, diskrimineret og undertrykt på grund af deres tro. Pastor Dangora, hvis kirke-distrikt har 24.000 medlemmer, siger, at han i de sidste tre år har fået kendskab til mere end 50 eksempler på forfølgelse, heriblandt en sag om at 15 kristne måtte flygte fra deres landsby på grund af muslimsk fjendtlighed. De kristne, der har mistet deres religiøse frihed, anses for at være andenrangsborgere.

Pastor Uba siger, at forfølgelsen i Kano er forfærdelig i en sådan grad, at hvis man er født ind i en kristen familie, så er man født ind i slaveri. Muslimer fra andre lande har langt større rettigheder end kristne hausauer. Indfødte kristne anses for at være udlændinge og slaver.

Dette er atmosfæren, der råder efter en strøm af forfølgelser i 2004. Den metodistiske biskop i Kano, Eklema, beskriver, hvordan de kristne blev angrebet i Kanoområdet. „Muslimske ledere samlede folk i en central moske i byen ved Zariagaden den 11. maj 04. Det var omkring kl. 2 om natten. De ophidse dem imod de kristne. Muslimer i delstatsregeringen var også i moskeen for at ophidse deres fæller imod os. Fra moskeen stormede disse muslimer kl. 5.30 ud på gaden, hvor de begyndte at angribe kristne og dræbe dem, de stødte på, og nedbrændte kirker og kristne hjem.“ Ifølge biskop Eklema blev 1750 kristne dræbt - heriblandt 10 præster. 30 kirker nedbrændtes og 30.000 kristne måtte flygte fra deres hjem.

Eklema anklager regeringen i Kano for at ophidse muslimer mod kristne, da voldelige overfald i delstaten Plateau ca. 500 km fra Kano resulterede i yderligere ødelæggelser af kirker og mord på kristne. „Når som helst, der opstår religiøse konflikter i andre dele af Nigeria, tager delstatsregeringen til disse dele af landet og henter muslimske ofre med tilbage og bruger dem til at ophidse folk. Derfor er vi ofre for konflikter, vi aldrig har begyndt.

Pastor Uba siger, at shariaen har forstærket konflikterne. „Jeg har set angreb og drab på kristne i Kano, fordi en tysk evangelisk præst, Reinhard Bonnke, var annonceret til at holde en række møder her. Jeg var øjenvidne til muslimers drab på kristne, fordi Amerika førte krig mod Saddam Hussein og Osama bin Ladin, og jeg har set drab på kristne her, fordi Nigeria afholdt Miss World-konkurrencen. En muslim fortalte ham engang, at det ikke er muligt for en muslim at holde op med at angribe kristne, fordi muslimer fra barnsben er blevet fortalt, at kristne er onde, og

Sådan ser en kirke i Nigeria ud, når den har været udsat for islamisk behandling.

at man ikke må have tillid til dem. „Jeg tror på, hvad denne muslim sagde til mig. Hvis du har en muslimsk ven, så vil denne muslim, hver gang der bryder en konflikt ud, lede andre muslimer til at nedbrænde dit hus og dræbe dig.“

Et resultat af volden har været en stor forøgelse af forældreløse. Der er så mange af dem, at de overstiger kirkernes evne til at tage sig af dem alle. Derudover er myndighedernes nedbrydning af kirker i Kanoområdet blevet et almindeligt fænomen. Alt dette sker, selv om Nigerias forfatning garanterer religionsfrihed. Kirkerne i Kanoområdet melder, at muslimske forfølgelser har svækket dem betydeligt, da mange er blevet dræbt eller er flyttet væk fra området.

Kun kristne med en stærk tro lever nu i Kanoområdet. De, der ikke kan klare forfølgelser, rejser. Mange af kirkerne er derfor tomme. Mange kristne er nødt til at rejse bort, da deres hjem er blevet ødelagt, og de derfor ikke har noget at vende tilbage til. De kristne i Kano har ikke provokeret muslimerne til vold. Det er derimod regeringsemedsmænd og muslimske ledere, der har skabt konflikterne.

Hver gang, der er et problem mellem Amerika og de arabiske nationer, er de kristne i Kano skydeskive for de muslimske ledere og deres følge. Mange kristne, der mistede deres hjem i 2004, lever nu i flygtningebarakker. Den metodistiske leder siger, at han antager, at det er de nigerianske muslimers ønske at udrydde de kristne i landet.

Kilde: www.compassdirect.org

Foto: www.barnabasfund.org

SUDAN

Islamisk lov påtvinges i Khartoum

Cecilia Holland blev den 14. april 2004 tildelt 40 piskeslag og givet en bøde på 40 dollars (tre måneders løn) af den islamiske Sizana domstol i Sudans hovedstad Khartoum, fordi hun ikke havde båret det islamiske tørklæde offentligt.

Da hun steg ombord i en bus i Khartoum, fik politiet øje på hende. En politivogn kørte ind foran bussen og bragte den til standsning, hvorefter Cecilia blev hevet ud af bussen. Da hun gjorde modstand, blev hun voldsomt slået og tvunget ind i vognen.

I retten fik hun ikke tilladelse til at sige noget. Politiet registrerede hende som arbejdsløs med et tvivlsomt ærinde, selv om hun er uddannet i restaurationsvirksomhed og har arbejde i faget for en ngo-organisation.

Cecilia Holland kommer fra det ikke muslimske Sudsudan. Hendes arrestation tilspidser konflikten mellem regeringen i Khartoum og befrielsesbevægelsen i Sydsudan.

Der bor to millioner ikke-muslimer fra Sydsudan i Khartoum-området, men regeringen påtvinger disse mennesker sharia-lovgivningen.

Kilde: www.compassdirect.org

Cecilia Holland

Kirke ødelagt ved ildspåsættelse

03/05/2006 (Compass Direct). I en by i Nubabjergene i Sudan er den eneste kirke en halvbygget kirke. I lyset af trusler fra en lokal muslimsk militsleder har kristne i Centralsudan besluttet at efterlade deres halvbyggede kirke, efter at den gik op i flammer dagen efter jul. Menigheden i den episkopale kirke i Shatt Damam håber, at delvis genopbygning vil hjælpe til, at den ikke bliver brændt ned for fjerde gang.

Shatt Damam kirken, før næste brand.

About Kafi Jamaiza, en evangelist i menigheden, informerede stiftets hovedkontor forrige måned om, at bygningen var blevet brændt ned tre gange siden den blev oprettet i juli 2005. To gange i september var menigheden på 190 medlemmer tvunget til at genopbygge kirken, efter at der var sat ild til træværket. I håb om at afskrække de ukendte forbrydere fra at brænde kirken igen i juletiden, organisere menigheden en nattevagtsbøn juleaften, sagde Jamaiza. Men den 26. december gik kirken igen op i flammer, og denne gang var der placeret eksplosiver inde i bygningen, så ingen kunne vove forsøget på at redde tømmerstokkene.

Milits-lederen Kafitiyar Al Yideen har ofte truet menigheden, men der var ikke noget direkte bevis for, at han stod bag nedbrændingerne. En lokal muslimchef, der havde lidt medfølelse med menigheden, sagde, at Al Yideen havde lejet kriminelle fra egnen til at brænde kirken ned, hver gang den blev genopbygget. Chefen, der forlangte anonymitet, tilføjede, at Al Yideen havde advaret ham mod at acceptere kristne skoler eller klinikker i byen.

I begyndelsen af april havde Al Yideen helt åbent sat spørgsmålstegn ved kirken eksistens, nu meget mindre med kun to mure og et halvtag. „Hvorfor står den der stadig?“ spurgte militslederen, som har kommandoen over adskillige hundrede soldater. Nogle af de lokale svarede, at de ville brænde kirken igen, så snart genopbygningen var færdig. Menigheden har anmeldt pyromanerne til Det Sudanske Folks Befrielseshær (SPLM/A), en autonom autoritet, men der er ikke sket noget. Indtil videre håber menigheden, at deres improviserede hytte vil stå urørt, indtil de kan lave mursten nok til at bygge en mere brandsikker kirke.

Størsteparten af Shatt Damams 500 indbyggere lever i fattigdom. Byens lille muslimske menighed har en ret luksuriøs murstensmoske, som Kuwait har betalt.

Nogle af de værste krigshandlinger gennem den 21 år lange borgerkrig fandt sted her i Nubabjergene. Konflikten begyndte i 1983 mellem arabiske muslimer fra det nordlige og sorte kristne i det sydlige Sudan. Muslimske regeringsstyrker og lokale muslimske statssponsorerede militser angreb ofte kirker i Nuba-byer.

For mere end et år siden underskrev SPLM/A og regeringen i nord en fredstraktat, som lovede selvstyre i det sydlige, men kirkerne kæmper stadig for at komme ovenpå efter borgerkrigen.

Kirken må stadig kæmpe for at få ret til deres grunde. Skønt alle andre ejendomsbesiddere i Kadugli har fået skøder på deres land, har kirken ikke fået løfter om skøder på Kadugli Katedralen Jaafer og andre bygninger, som var bygget før registrering af landområder blev sat i værk, siger biskoppen.

Katcha kirken

Soldater stjal kirkens tag i 1999.

Ti kilometer vest for Shatt Damam i byen Katcha har en menighed på omkring 250 medlemmer rapporteret om fortsatte problemer med en muslimsk stammeleder, Dedan Mahmoud. Lederen byggede sit hus i 2004 på jord, der tilhørte kirken. Han hævdede, at landet tilhørte hans forfædre. I tæt samarbejde med Mahmoud har byens imam brugt sin moskes højtalere til at genere de kristne, siden moskeen blev bygget lige op ad kirken i 1997.

Soldater stjal taget på Katcha kirken i 1999

I henhold til Human Rights Watch (HRW), udgør nordligt støttede militser som Al Yideen's i Shatt Damam en trussel mod freden i hele det sydlige Sudan. Det Nationale Congres Parti, det ledende parti i den nordlige regering „har ikke afsluttet sin støtte til sydlige etniske militser, som er part i dens langvarige oprørsstrategi,“ fastslog rapporten fra 8. marts. Adskillige kommissioner, der skulle oprettes efter fredsftalen, heriblandt en menneskerettighedskommission og en kommission for rettigheder til ikke-muslimer i hovedstaden, er endnu ikke oprettet, siger HRW.

Nubabjergene er hjemsted for o. 100 stammer, der taler mere end 57 sprog.

Kilde: www.compassdirect.org

Sydsudans lidelser under islam

Siden Sudan blev uafhængig i 1956, har den muslimske regering i Khartoum ført krig mod de kristne og imod animisterne i Sydsudan, hvor der blev dannet en militær modstandsbevægelse. Sydsudan blev regelmæssigt bombet fra luften og angrebet af andre militære enheder for fuld udblæsning i årtier. Men regner med, at op mod en million mennesker i den forbindelse blev dræbt. Området, der hele tiden har været ikke-muslimsk, er rigt på ressourcer blandt andet olie.

Europa har hele tiden ignoreret konflikten. Men i 2003 måtte USA's præsident Bush tage hensyn til sit kirkelige bagland, hvorfor han tvang Khartoum-regeringen til at indgå en fredsftale med modstandsbevægelsen SPLA.

Der blev indført lokalt selvstyre, og befolkningen i Sydsudan fik lov til at kræve ret til folkeafstemning om områdets selvstændighed i 2009. Sker dette, kan man roligt regne med islamiske overgreb på området af samme art som dem, der overgik Østtimor, da det stemte for selvstændighed. Da gik både hæren og private militser til angreb. For islam afgiver ikke magten over noget område frivilligt.

Nordsudans befolkning er hvide, mens Sydsudans befolkning er sorte. Og de sorte er enten animister eller kristne. Dette bevirker, at apartheid i Sudan ikke blot er religiøs, men også racemæssig. I Sudan har der tilmed længe eksisteret helt gammeldags neger-slaveri. Hvide muslimer i Nordsudan holder sorte slaver fra Sydsudan. Der er med mellemrum fra Nordsudan blevet udsendt indfangningsgrupper til Sydsudan, hvor de har bortført sorte og solgt dem som slaver i Nordsudan. Den muslimske regering i Khartoum har brugt dette som et af midlerne til at nedbryde de kristne.

I de sidste år har regeringen i Khartoum haft et projekt for i vestprovincen Dhafour. Regeringen har økonomiske interesser i at fordrive den lokale befolkning fra dens landsbyer og jordområder. Dertil bruger den lejermordere, der er organiseret som en milit. FN og Vesten bruger mange ord om dette, men gør intet.

Konsekvenserne af den megen kritik af USA i Irak betyder, at gangsterregimer som eksempelvis den i Sudan i fremtiden kan gøre, hvad den vil.

Redaktøren

Flygtningelejr i Sudan, ødelagt af bulldozere som led i Khartoum-regimets undertrykkelse af de kristne.

Foto: www.barnabasfund.org

Vestlig fortrængning

Hvad Sudans oprindelige befolkning har været udsat for under borgerkrigen, er ufatteligt grusomt. Men i Danmark, Europa og Amerika har problemet været overset i et par årtier, fordi... ja, hvorfor?

Vi har iblandt os de kulturradikale - eliten - der næsten ikke kan finde noget at bebrejde arabere og islam for, og derfor har man ikke villet se og forholde sig til muslimernes hærgen blandt dem, der måtte flygte foran Muhammeds horder.

Soldaterne fra både hæren og de lokale militser har fulgt profetens anvisninger på, hvordan man behandler indfangne kvinder i alle aldre. Nogle blev voldtaget, før de fik halsen skåret over, andre blev skamferet. Atter andre fik lov at leve, men med så store legemlige skader, at det er næsten håbløst at gøre dem til mennesker igen. Småpiger, der oplevede gruppevoldtægt, blev somme tider så læderede, at der opstod lækage mellem skeden og tarmen med et usigeligt resultat til følge.

Civiliserede lande bør skamme sig ud over alle grænser og indse, at der er ingen større udfordring end islam. Verden er truet - takket være kulturradikalismen. **PB**

INDONESIEN

Terror på Molukkerne

Ambons kristne ledere krævede den 22. september 2000 FN's indgriben mod muslimske jihad-krigeres raseren af landsbyer på øen Ambon siden maj 2000. De kristne tror ikke, at regeringen tilstrækkelig seriøst har forsøgt at forhindre massakrerne, der siden januar 1999 har kostet over 3000 mennesker livet.

En ny „Ambon-episode“ er under opsejling den 24. august 2001, mens en 3000 mand stor muslimsk jihad-styrke omringer 28000 mennesker i Tentera - der normalt har 5000 indbyggere - i det centrale Sulawesi. I området er 25% kristne, men siden juni 2001 har jihad-krigerne „renset“ området for kristne, der er på flugt.

På Ambon holdtes der den 20.-22. november 2001 en tre dages landesorg. Man mindedes de sidste tre års vold på øgruppen Molukkerne, hvor 9000 mennesker er blevet dræbt og flere hundrede tusinde mennesker er blevet tvunget til at flygte.

De kristne ledere på Molukkerne appellerede i april 2002 til FN's generalsekretær om at skaffe dem beskyttelse mod muslimsk ekstremisme og officiel regeringsdiskrimination. Appellen følger efter en forfærdelig weekend på øen Ambon, hvor 12 blev dræbt i landsbyen Soya af muslimske ekstremister den 28. april 2002.

„Vi vidste, at der ville komme en massakre, efter at den muslimske leder af Lasker Jihad, Jafar Umar Thalib, besøgte Ambon og opildnede muslimerne under fredagsbønnen til at dræbe kristne. Men hvorfor stoppede regeringen ham ikke?“

Kilde: www.compassdirect.org

Bombe dræber 21 i flygtningelandsby

To bomber, der var indstillet til at gøre den størst mulige skade, eksploderede den 28. maj 2005 i en flygtningelandsby for kristne i Tentane på Sulawesi i Indonesien. Den første bombe sprang på en overfyldt markedsplads om morgenen. Mens familiemedlemmer og venner kom løbende til stedet for at hjælpe, eksploderede den næste bombe.

Det menes, at terrorbombningen har forbindelse til muslimske protester mod en administrativ inddeling af lokalområdet, der har givet de kristne flertal i distriktet.

I løbet af et par uger efter bombningen arresterede politiet flere mistænkte - heriblandt tidligere lokale muslimske embedsmænd. Det formodes, at man har forsøgt at skjule lokal korrupsion med bombningen.

Efter bombningen har både kristne og muslimske ledere udtrykt bekymring for både korrupsion og vold i Indonesien.

Muslimske lederes svar på situation: Sharia

Flere muslimske ledere vender nu argumentationen derhen, at korrupsionen skal stoppes ved at indføre den islamiske lov, shariaen, til at regulere alle aspekter af dagliglivet. Forfatningen rummer ikke mulighed for indførelsen af shariaen, men provinsregeringer bruger nu i stigende grad lokale love til at indføre shariaprincipper.

16 ud af 32 indonesiske provinser - heriblandt Vest-Sumatra - har nu indført shariaen delvis på distriktsniveau. På Sulawesi, hvor der er mange kristne, forsøger muslimske ledere nu også at få indført shariaen. I Jakarta afholdtes der i april 2004 en indonesisk islamisk kongres, hvor man anbefalede at indføre shariaen som løsningen på Indonesiens problemer.

Siden 1945 er 966 kirker blevet brændt eller lukket. Kristne skal have officiel tilladelse til at have en kirke. På Vest-Java har styret givet tilladelse til 4% af kirkerne, hvilket efterlader de resterende 96% af kirkerne sårbare for lukning af myndighederne.

Kilde: www.compassdirect.org

Islam-overgreb på kirker og skoler på Java

En vred muslimsk skare angreb den 29. juli 2005 en kristen teologisk skoles kostskolebygning i hovedstaden Jakarta og forvoldte betydelig skade. I huset bor studenter fra flere andre provinser.

Blandt skaren var medlemmer af Det islamiske Forsvarsforbund FPI. Lokale øjenvidner sagde, at regeringsembetsmænd ledsagede skaren, der angreb uden varsel. Lokale muslimske ledere har protesteret mod skolens tilstedeværelse, selv om skolen, der har 1219 studenter, opfylder alle lovens krav.

Den 28. oktober 2005 berettes det, at 9 muslimske organisationer har overtalt lokale regeringsembetsmænd til at standse et kirkebyggeri i Bekari-distriktet på Vestjava, selv om kirken tidligere har sikret sig alle nødvendige tilladelser til byggeriet. Demonstranter ved byggeriet fra de ni muslimske organisationer råbte: „Der burde ikke blive bygget en eneste kirke i området.“

Islamiske grupper har voldeligt lukket ca. 60 kirker på Vestjava i de sidste 2-3 år.

Kilde: www.compassdirect.org

Tre undervisere i kristendom arresteret

Den 13. maj blev tre ledere af den kirkelige skoleundervisning - Rebekka Zakaria, Eti Pangasti, Ratna Bargun - arresteret på Vestjava i Indonesien. De tre kvinder drev en kristen børneklub, „Den glade Uge“, i et kvarter med mange prostituerede kvinder, der gerne ville give deres børn en chance for et bedre liv end det, som de selv var blevet tvunget ud i.

Da der gik rygter om, at børnene havde det godt i klubben, blev nogle muslimske børn interesserede og ville gerne deltage i aktiviteterne, der blandt andet omfattede kristne sange. Nølende gik de tre kvinder med til at tage dem ind, men først efter at have sikret sig, at børnenes mødre tillod det - netop for at undgå anklager for kristen proselytering blandt muslimer. De havde endda haft børnene med forældre på udflugt sammen.

Efter skoleloven fra 2003 skal den offentlige skole sørge for, at de religiøse minoriteter også får deres egen religionsundervisning. Men da skolen i Bakaban Jati ikke kunne magte dette, bad den kirken om at stå for religionsundervisningen for de kristne børn i skolen.

Efter 18 måneders forløb deltog der 40 børn, alle med forældrenes fulde tilladelse, i den kirkelige religionsundervisning på skolen, selv om der kun var 10 børn fra kristne hjem. Dette fik muslimske ledere til at klage til politiet.

De anklagede forklarede i retten, at forældrene var indforståede; men da tilladelserne ikke forelå skriftligt, hjalp det ikke, fordi ingen af børnenes forældre ville [turde] bekræfte dette.

Den 28. juni blev de tre undervisere fremstillet i retten på Vestjava. Folkmængden i og uden for retssalen bestod af hundreder af rasende muslimer, der bar bannere og råbte slagord.

Kvinder, der fra vor side må være genstand for en uhyre respekt, da de udfører deres job med fare for liv og helbred.

Man skal være gjort af et specielt stof for at holde hovedet klart i en sådan forsamling, hvor også dommeren er forudindtaget.

Folkehoben hylede op om, at kvinderne under alle omstændigheder ville blive henrettet, hvis retten frifandt dem. På dagen for domsafsigelsen kom menneskemængden faktisk slæbende med tre kister med navnet på hver af de tre kvinder. Budskabet var ikke til at tage fejl af.

1. september idømte retten kvinderne tre års fængsel for at have undervist børn fra muslimske hjem.

Forældrene turde ikke vidne efter at have modtaget trusler fra de muslimske ledere. De tre blev dømt for at have overtrådt børnebeskyttelsesloven af 2002, der forbyder, at børn forføres til at konvertere til en anden religion.

21. december afviste den indonesiske højesteret de fængslede kvinders appel.

Kilde: www.compassdirect.org

Efter turen i retssalen kan det vel kun føles som en slags "befrielse" at blive fængslet? De tre ser ikke ud til at have tabt modet - og det er vel dybest set gaven i kristendommen.

(Muslimernes problem i Indonesien er, at befolkningen i stort omfang er lydør over for kristendommen - *Red.*)

Fem kirker revet ned på Java

Myndighederne fjerner „ulovligt“ byggede kirker, men det er umuligt at bygge nye kirker lovligt.

Fem kirker i Tangerang Amt på Java blev ifølge lokale kilder den 20. november 2005 revet ned af det lokale politi. De fem kirker er fra fem forskellige trossamfund i Indonesien.

Den angivne grund til nedrivningen var, at de befandt sig i områder ejet af statssekretariatet og ikke var bygget med behørig byggetilladelse. Ifølge en leder fra en af kirkerne gav den angivne grund ingen mening, fordi kirkerne havde stået på stedet, før de nævnte regler trådte i kraft. Menighederne kunne blot se til, mens politiet lod store bulldozere vælte bygningerne.

Kilde: www.compassdirect.org

Overfald og drab på Sulawesi

Uidentificerede angribere skød den 9. november 2005 to gymnasiepiger i Indonesiens Pozo-distrikt på det centrale Sulawesi kun 10 dage efter halshugningen af tre kristne teenagepiger, der også var på vej til skole. Indonesiens præsident har krævet de skyldige straffet, men indoneserne er skeptiske i lyset af de mange forbrydelser af lignende art, der forbliver uopklaret.

Indonesiske kristne er den 19. november 2005 i chock-tilstand, efterhånden som detaljer om to ondskabsfulde angreb på et kristent par og tre teenagere i Palu kommer frem. Motorcykelkørende skød en kvinde og en mand, efter at disse havde forladt en gudstjeneste. Dagen før blev to kvinder og en mand angrebet med macheter. Den ene kvinde blev dræbt. Embedsmænd afviser at kommentere sagerne.

Kilde: www.compassdirect.org

Otte kirker lukket på Vestjava

Den 15. januar 2006 bordrede regeringens embedsmænd i Bandung 8 huskirker i private hjem lukket. Hver kirke fik et brev derom, efter at militæret, politiet og den lokale muslimske leder havde overværet et møde. Flere af kirkerne fortsætter med at mødes i deres huse, da de ikke har andre muligheder.

Kirkerne skal søge om tilladelse til at kunne mødes, men naboerne skal forinden give deres tilladelser dertil. Det betyder, at muslimske naboer kan forhindre kristne i lovligt at mødes privat.

Huria Kristen Batak er en huskirke med ca. 250 medlemmer. Ingen naboer har protesteret imod møderne. Der er udenfor ingen tegn på, at der er en kirke. Ingen biler holder parkeret, og sangen er næppe hørlig. De vil gerne købe jord og bygge en kirke, men det kan de heller ikke få lov til.

En anden kirke har haft et godt forhold til naboerne, men de er nu blevet bange for at være på god fod med kirken.

Når Compass Direct spørger myndighederne om dette, så svarer man, at dette ikke drejer sig om at lukke kirker, men om „at genoprette private hjemms rette funktion“. Embedsmændene svarer, at kirkerne skal placeres på områder, der i lokalområdet er planlagt til sociale aktiviteter. Imidlertid er lokalområdet, der er planlagt til dette, overdraget til regeringen.

Kilde: www.compassdirect.org

Ingen ret til konvertering i Malaysia

Mange konvertitter fra islam i Malaysia er brændemærkede som „frafaldne“, og de tvinges til at praktisere deres nye tro i skjul, fordi de frygter at blive straffet med fængsling og pisk ifølge den islamiske lov, shariaen. Forfatningen definerer borgere fra den etniske gruppe malayerne som personer, der bekender sig til islam.

Alle, der er født som malayer, erklæres automatisk for muslimer. De må gå til domstolene for at blive anerkendt som kristne. Men den 19. september 2005 afsagde en højere retsinstant en kendelse om, at malayerne, der er en af de fire etniske grupper i landet, stadig ikke kan fravælge islam.

Dermed gjorde dommerne det klart for en kvinde, at hun ikke kunne praktisere sin tro frit. Dommerne fortalte hende nemlig, at hendes frafald fra islam var umuligt uden tilladelse fra de muslimske religiøse myndigheder.

Lina Joy gik til retten for at tvinge Den Nationale Registreringsafdeling til at erstatte ordet „muslim“ i hendes ID-kort med ordet „kristen“, så hun kunne blive gift hos de borgerlige myndigheder.

Kendelsen påvirker mange tusinde malayer, som ønsker at være i stand til at leve åbent som kristne. Afgørelsen efterlader mange konvertitter i et dødvande uden civile rettigheder.

Malaysia har fire etniske grupper: malayer, kinesere, indere og stammefolk med hver deres forfatningsmæssige rettigheder. Ifølge forfatningen er mennesker af malayisk race de borgere i Malaysia, som bekender sig til islam, taler det nationale sprog og praktiserer malayisk kultur. I henhold til forfatningen ophører malayer med at være malayer, når de afsværger islam.

Selv om loven garanterer religiøs frihed, så lever konvertitter i frygt, fordi muslimer betragter konvertering som værende en stor forbrydelse. Malayisk sharia straffer frafaldne med påtvungen „rehabilitering“ eller fængsel, og Koranen indeholder trusler mod muslimer, der hjælper konvertitter.

Kilde: www.compassdirect.org

Ingen ret til at forlade islam i Malaysia

Selv om der i Malaysia i den seneste tid har været en omfattende debat om retten til konvertering, har domstolene nu den 14. marts 2006 valgt at gå i den modsatte retning.

Loven er blevet ændret, så det er blevet lettere for muslimske mænd at have fire koner, og mændene skal heller ikke længere bevise deres finansielle kapacitet til at have fire koner. Loven gør det også nemmere for mændene at lade sig skille og at indefryse deres tidligere koners bankkontoer.

I december 2005 blev en nationalhelt, der tidligere har besteg Mt. Everest, begravet. Der var bare den hage ved det, at han, Moorthy Manion, hele livet igennem havde været praktiserende hindu.

Det er ikke så heldigt i Malaysia at have en hindu nationalhelt, så derfor sørgede statens embedsmænd med højesterets godkendelse for, at Moorthy fik en muslimsk begravelse imod familiens vilje. Samtidig erklærede de muslimske myndigheder, at Moorthy - i strid med virkeligheden - var konverteret til islam.

Der er stadig ingen ret til at forlade islam i Malaysia. I landet er der en lov for alle borgere, og en anden lov kun for muslimer, men er man først defineret som muslim, kan man ifølge loven - shariaen - ikke lave om på det.

ARLA og retfærdighed

Mejerikoncernen Arla har i mellemøstlige aviser annonceret med blandt andet følgende tekst: „De år, vi har haft i jeres verden, har lært os, at retfærdighed og tolerance er fundamentale værdier i islam.“

Den udtalelse lader vi lige stå lidt på lystavlen.

Som vi har set, så undertrykker alle muslimske lande alle ikke-muslimske mindretal. Arla burde skamme sig. Arlas sans for retfærdighed og tolerance ligger i pengepungen - ikke i sandheden.

Redaktøren

ALGERIET

Algeriet forbyder konvertering

Pressen meddeler den 10. april 2006, at Algeriet har vedtaget en lov, der forbyder muslimer at konvertere til en anden religion, for eksempel kristendom.

(Det vil sige, at Algeriet har indført shariaen på dette område, og at der derfor principielt er dødsstraf for konvertering fra islam i Algeriet.

Konvertering til islam er naturligvis altid tilladt i muslimske lande. Sharialovgivningen om forbud mod konvertering drejer sig altid om konvertering *fra* islam - ikke om konvertering *til* islam. - *Red.*)

Regeringen siger, at den nye lov er forårsaget af kristne grupperes aktiviteter, særligt i den urolige Kabylie-region, hvor berberne bor.

Regeringen påstår, at de kristne aktiviteter destabiliserer samfundet. (Der er ca. 1% kristne i landet).

I Hovedstaden findes der en protestantisk kirke. Menigheden mødes ikke alle på én gang for ikke at risikere samlet at blive udryddet.

Berberne udgør ca. en femtedel af befolkningen i Algeriet. De er den oprindelige befolkning. De er ikke arabere. De har deres eget sprog. De imod islamisterne og kræver demokratiske reformer af landet. De er undertrykte på flere måder både sprogligt, nationalt og arbejdsmæssigt. I 2001 var der store folkelige berbiske demonstrationer med krav om ligestilling i samfundet.

Kilder: Pressen

TURKMENISTAN

Religiøst had mod ikke-muslimer

Protestanter i Turkmenistan beretter den 19. januar 2006 til Forum 18's nyhedsservice, at der eksisterer et officielt „religiøst had“ mod tilhængere af ikke-muslimske former for tro. Myndighederne forsøger at tvinge kristne bort fra den tro, de har valgt.

Disse embedsmænd opildner til had mellem forskellige former for tro. Det seneste eksempel på dette er officielle trusler og pres fra en 12 mands embedsmandskommission og den lokale imam mod kristne for at få dem til at forlade deres tro. Politiofficerer fra indenrigsministeriets 6. afdeling deltog i angrebet.

Medlemmer af troende mindretalsgrupper lægger vægt på, at selv om den officielle politik foreskriver interetnisk harmoni, så er virkeligheden anderledes, præget af fjendtlighed, trusler og pres mod mennesker for at få dem til at konvertere tilbage til islam.

Kilde: www.forum18.org

Behandlingen af kvinder i muslimske lande

Dette område hører strengt taget ikke med til dette blads emne: Behandlingen af mindretal i de muslimske lande. Men alligevel, den muslimske undertrykkelse er den stærkes undertrykkelse af den svage.

Den i sin tid kendte danske teolog, Skovgaard Petersen, skrev i sin beskrivelse fra sin rejse i Palæstina i 1924, at „muslimernes behandling af kvinder er tragisk.“

Der er i islam ikke blot tale om, at mænd og kvinder har en forskellig rolle, men om direkte undertrykkelse af kvinden på den afstumpede mands betingelser.

Den muslimske mands ære og skam er rituel. Æren er i behold, når ritualerne overholdes. Æren er ikke bundet i etik. Når den muslimske mand overholder ritualerne, så kan han næsten gøre, hvad han vil.

Den muslimske mand opdrages ikke til selvbeherskelse, men til fri udfoldelse. Det går ud over både anderledes tænkende og seksualiteten. Manden gøres ansvarsløs for sine drifter, mens kvinden får ansvaret for både sin egen og mandens seksualitet. Det er disse vilkår, kvinden i disse lande underkastes.

Lige som for to tusinde år siden i Mellemøsten, kommer mændene stadig med kvinden til domstolen og stener hende for utroskab. De har pudsigt nok aldrig den medvirkende mand med. Undertrykkelsen af kvinden er sanktioneret af Koranen.

Beretninger fra Saudi Arabien fortæller, at saudiske mænd kun kan tale til forretningsforbindelsers koner, når de „ophøjer“ disse til intetkøn. Kvinderne gemmes væk og deres personlighed skjules i det offentlige rum.

Vesten står i dag ikke moralsk stærk i kritik af de islamiske landes kvindeundertrykkelse, da vi selv i det 20. århundrede gjorde kvinden til „kødkvæg“ i det offentlige rum.

Redaktøren

Hinduer og buddhisters behandling i islam

Kristne og jøder kan eksistere i de muslimske lande - bortset fra Saudi Arabien - som B-mennesker og som i alle henseender 2. classes borgere, der til enhver tid er diskriminerede - og som må tåle ensidig muslimsk konversionsret.

For hinduer og buddhister gælder det i de muslimske lande, at de slet ikke regnes for at være mennesker, men at de regnes på linie med de urene hunde og svin. Hinduer og buddhister har slet ikke lov at eksistere i de muslimske lande

At oprette hindusamfund eller buddhistiske samfund med religiøse fejningssteder er i alle de muslimske lande - også i Tyrkiet - det rene selvmord. Hinduerne og buddhisterne lever totalt undertrykt i privat skjul i disse lande. De er så undertrykte, at de ikke har nogen nyhedskanaler fra de muslimske lande.

Kampene mellem hinduerne, buddhisterne og muslimerne forgår i de lande, hvor hinduerne og buddhisterne er i flertal, og hvor muslimerne presser sig på - eksempelvis i Indien og Thailand.

Der er flere millioner indiske gæstearbejdere i Saudi Arabien. De bliver tilbudt job af en vis art med en bestemt løn. Når de så kommer til Saudi Arabien, tages deres pas fra dem, og de mister alle deres civile rettigheder og kommer helt i lommen på deres arbejdsgiver. Denne giver dem så helt anderledes arbejdsforhold og løn, end de var blevet lovet, men da sidder de i saksen og kan intet gøre. De er i realiteten slaver i Saudi Arabien. De kvindelige gæstearbejdere fra lande som Indien og Filipinerne i Saudi Arabien voldtages meget ofte. Skulle de få held til at klage til politiet, bliver de både mishandlet og udvist.

Redaktøren

Årsagen til mishandling: Koranen

Mindretal i islamiske lande forfølges og tortureres. Helt efter koranen.

Rudi Paret, Der Koran, Übersetzung, Verlag Kohlhammer, Stuttgart 1983

Rudi Paret er en tysk universitetsprofessor.

Oversættelsen kan fås på universitetsbibliotekerne.

Sura 4.89: „... Tag derfor ingen af dem (de vantro) som venner, førend de overgiver sig til Allahs sag. Og hvis de vender sig bort fra jer, så grib dem og dræb dem, hvor I end finder dem...“

Sura 47.35: „Lad ikke jeres kampvilje være svag, og kald ikke modstanderne for tidligt til freden, hvor I dog i sidste ende ville være de stærkeste. Allah er med jer og vil ikke undlade at give jer løn for jeres gerninger.“

Sura 48.29: „Muhammed er Allahs sendebud, og de, der følger ham, skal være hårde over for de vantro, men medfølende over for hinanden...“

Sura 33.27: „Og Allah gav jer deres (de vantros) land, deres huse og formuer i arv, og land, som I ikke har betrådt. Allah har magt over alle ting.“

Sura 9.30: „Og de kristne siger: Kristus er Guds Søn. Det siger de uden videre. De gør det lige som dem, der tidligere var vantro. Disse forbandede mennesker. Må Allah bekæmpe dem. Hvordan kan de være så forskruede!“

Sura 5.17: „Vantro er de som siger: Gud er Kristus, Marias søn. Hvem formår at gøre noget mod Allah, hvis han lader Kristus, Marias søn og hans mor og alle, der er på jorden, gå til grunde.“

Sura 5, 72: „Vantro er de, som siger: Gud er Kristus, Marias søn...“

Sura 61.6: „Og Jesus, Marias søn, sagde: Israels børn, jeg er sendt af Allah til jer for at bekræfte Toraen (jødisk lov), som var før mig, og bebude en profet med ophøjet navn, som skal komme efter mig...“

Vestens diplomatiske korps

Desværre står det nu klart for offentligheden, at Vestens diplomatiske korps i de islamiske lande kun - og udelukkende - er til for at sikre industrien og handelen økonomiske gevinster i disse lande. Handelsskolernes døde pengetænkning er den eneste reelle styringsmekanisme for vores diplomater og deres ambassader i de muslimske lande.

Vestens erhvervsledere og regeringsmedlemmer har helt underkastet sig denne forståelse af tingenes tilstand. Henvender man sig til udenrigsministeriet med dokumentationerne fra Compass Direct med flere, får man kun vege og undvigende svar.

Menneskerettigheder i de muslimske lande er så inderligt i vejen for Vestens diplomater der. Rettighederne er nemlig dårlig forretning på disse kanter. Enhver sag om menneskerettigheder, kristenforfølgelse og forfølgelse af andre religioner i de muslimske lande vil så vidt muligt blive forsøgt dysset ned - helst ned under gulvtæppet - af vore diplomater. Kun hvor det for skams skyld ikke kan undgås, hvis sagen har udviklet sig, hjælper diplomatiet i menneskerettighedssager.

Diplomater er sjældent til nogen hjælp for forfulgte i de muslimske lande. Et skjult kamera i hænderne på en anti-kulturradikal tv-fotograf (hvis sådanne findes) ville derimod være til hel anderledes gavn for forfulgte i disse lande.

Tager diplomatiet sig ikke af menneskerettighedssager i de nævnte lande? Har det intet engagement angående dette? Jo, da! Diplomatiets er jo professionelle angående ord-facader.

Redaktøren

Amnesty International

I sager, som Compass Direct tager op om undertrykkelse af de kristne i de muslimske lande, skulle man tro, at Amnesty International også var en god kilde. Her bliver man imidlertid skuffet. Her er man tavs som graven angående forfølgelsen af de kristne i de muslimske lande. Når man spørger om dette, så er Amnesty International også tavs. (www.amnestyinternational.dk) Dette skyldes antageligt, at AI formentlig er ledet af kulturradikale.

Amnesty International beskæftiger sig med almindelig undertrykkelse af: politisk opposition, kvinder, børn, brug af dødsstraf og med andre „politisk korrekte undertrykkelsesformer“. Amnesty International beskæftiger sig med verdslig undertrykkelse - ikke med religiøs undertrykkelse.

(Man kan finde antydning af religiøs undertrykkelse, men kun enkelte steder langt ude i internet-undertrådene. En anden undtagelse fra hovedlinien findes, hvis et eksempel på religiøs undertrykkelse i forvejen er kommet i alle internationale tv-kanaler.)

Redaktøren

Den brændende kirke i Kano i Nigeria.

Foto: www.barnabasfund.org

Forfølgerliste

Lige nu er forfølgelserne værst i følgende lande:

01 Nord-Korea	27 Sudan
02 Saudi-Arabien	28 Nigeria (Nord)
03 Iran	29 Tadsjikistan
04 Somalia	30 Sri Lanka
05 Maldiverne	31 Rusland - Muslimske delrepublikker:
Tjetjenien, Kabardino-Balkarien, Dagestan og Taterstan
06 Bhutan	32 Tunesien
07 Vietnam	33 Qatar
08 Yemen	34 Nepal
09 Laos	35 Indonesien
10 Kina	36 Tyrkiet
11 Afghanistan	37 Algeriet
12 Usbekistan	38 Etiopien
13 Turkmenistan	39 Bangladesh
14 Eritrea	40 Mauretanium
15 Comorerne	41 Kuwait
16 Pakistan	42 Foren. Arabiske Emirater
17 Egypten	43 Hviderusland
18 Myanmar (Burma)	44 Colombia (Konflikt områder)
19 Aserbajdsjan	45 Oman
20 Marokko	46 Jordan
21 Brunei	47 Syrien
22 Libyen	48 Mexico (Chiapas)
23 Irak	49 Filippinerne (Syd - Mindanao)
24 Cuba	50 Kenya (Nord øst)
25 Djibouti	
26 Indien	

Sådan fremkommer listen:

Der er lavet et spørgeskema, som kortlægger situationen for de kristne i de enkelte lande. Ud fra spørgsmålene gives der point om lovgivning, myndigheders praksis, ytringsfrihed, forsamlingsfrihed, personlige interviews og rapporter om forfølgelser. Listen eksisterer for at synliggøre, hvilke lande der aktivt forfølger kristne og derved overtræder elementære menneskerettigheder. Listen bliver fornyet en gang om året.

Der er 4 problemområder:

1. Som det ses af listen, er 36 af de 50 forfølgerstater muslimske. Hovedvægten ligger klart her.

2. 7 af staterne er marxistiske.

3. Det tredje problemområde er med 5 stater centreret omkring Indien. Hinduismens kastesystem forudsætter, at man fortsat kan holde en femtedel af Indiens befolkning - de kasteløse - i slaveri.

4. Det fjerde problemområde angår godsejernes og industriherrerens behandling af samfund og mennesker i Latinamerika.

„Åbne Døre“ behandler så godt som ikke problematikken, der går mest ud over katolikker.

Åbne Døre og Compass Direct regner med - ud fra forsigtige skøn - at der i de fire problemområder hvert år dræbes 160.000 kristne - **fordi de er kristne.** - Red.)

Kilde: Åbne Døre: www.forfulgt.dk

Hvem er Foreningen Dansk Kultur?

Ifølge foreningens vedtægter ønsker vi at værne om den danske kultur på grundlag af vore kristne værdier.

Endvidere ønsker vi at styrke sproget og værne om demokrati, ytringsfrihed, ligestilling mellem kønnene og Grundloven af 1953.

Gaver kan indbetales på giro 1-688-7250

Bliv medlem ved at kontakte tlf. 75 81 67 50
eller ved at udskrive tilmeldingsblanket fra hjemmesiden.

Medlemskab koster: kr. 225 for enlige
 kr. 325 for ægtepar
 kr. 175 for studerende og pensionister
 kr. 225 pensionistægtepar

Foreningens hjemmeside: www.danskkultur.dk
Se også hjemmesiden: www.islaminfo.dk

